உ

ஓம்

பரப்பிரஹ்மணே நம:

12 MAY 1922

ஆனந்தபோதினி

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி 7	துந்துபி௵ சித்திரை௴ ௧௳ 1922௵ எப்பிரல்௴ 13௳	பகுதி 10

கடவுள் வணக்கம்.

மருமலர்ச் சோலைசெறி நன்னீழன் மலையாதி
மன்னுமுனி வர்க்கே வலாய்
மந்த்ரமா லிகைசொல்லு மியமநிய மாதியா
மார்க்கத்தி னின்று கொண்டு
கருமருவு காயத்தை நிர்மலம தாகவே
கமலாச நாதி சேர்த்துக்
காலைப் பிடித்தனலை யம்மைகுண் டலியடிக்
கலைமதியி னூடு தாக்கி
உருகிவரு மமிர்தத்தை யுண்டுண் டுறங்காம
லுணர்வான விழியை நாடி
ஒன்றோ டிரண்டெனுச் சமரச சொரூபசுக
முற்றிடவென் மனதின் வண்ணம்
திருவருண் முடிக்கவித் தேகமொடு காண்பனோ
தேடரிய சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோம யானந் தமே.

இன்பக் கடலிற் புகுந்திடுவா னிரவும் பகலுந் தோற்றாமல்
அன்பிற் கரைந்து கரைந்துருகி யண்ணா வரசே யெனக்கூவிப்
பின்புற் றழுசே யெனவிழிநீர் பெருக்கிப் பெருக்கிப் பித்தாகித்
துன்பக் கடல்விட் டகல்வேனோ சொரூபா னந்தச் சுடர்க்கொழுந்தே.

கொழுந்து திகழ்வெண் பிறைச்சடிலக் கோவே மன்றிற் கூத்தாடற
கெழுந்த சுடரே யிமயவரை யென்றாய்க் கண்ணுக் கினியானே
தொழுந்தெய் வமுநீ குருவுநீ துணைநீ தந்தை தாயுநீ
யழுந்தும் பவநீ நன்மையுநீ யாவி யாக்கை நீதானே,

அரும் பொருள் விளக்கம்.

(1) மலையாதி மன்னும்=மலை முதலியவற்றில் வசிக்கும்.

மந்த்ர மாலிகை=யோக விதிகளைப்பற்றிக் கூறும் நூல்-திருமூலர் திருமந்திரம் எனலும் பொருந்தும்.

இயமநியமாதி=இயமம், நியம முதலிய அஷ்டாங்கங்கள்.

கமலாசனம்=ஆசன வகைகளி லொன்றாகிய பத்மாசனம்—காலைப் பிடித்து=பிராணவாயுவை யடக்கி—அனலை=மூலாக்நியை.

குண்டலியம்மை=குண்டலிசத்தி—கலைமதி=சுழி முனையிலுள்ள சந்திர மண்டலம் என்ற இடம்—ஒன்றோடிரண்டெனுச் சமரச சுபாவ நிலை= ஒன்றென்றும் இரண்டென்றும் கூற வொண்ணாத அத்வைதநிலை. இதுவே இம்மகான் "வேதாந்த சித்தாந்த சமரச சுபாவ மிதுவே" என்று அருளிய நிலை.

சுழிமுனையைத் திறப்பதற்குச்செய்யும் யோகசாதனை யிதில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பிராணயாமத்தால் மூலாதாரத்திலுள்ள குண்டலி சத்தியை மேல் எழுப்பி, பிரமரந்திரம் என்ற சுழிமுனையைத் தாக்கச் செய்வதால் அங்குள்ள துவாரம் திறக்கப்படுகிறது. யோக நூலில் விரிவாகக் காண்க.

'இத்தேகமொடு காண்பனோ?' என்பதால் நமது மதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள முத்திநிலை இத்தேகத்தி லிருக்கும்போதே பிரத்தியட்ச அனுபவமாக அடையத்தக்க தென்பது நன்கு விளங்குவது காண்க.

(3) வெண்பிறைச் சடிலம்=வெண்மையான சந்திரனை யணிந்த சடாபாரம்.

மன்றில்=சிற்சபையில்—இமயவரை யென்றாய்=இமவான் மகளாகிய பார்ப்பதி தேவி.

பொது நடஞ் செய்வானே=பஞ்ச கிருத்தியத் தாண்டவம் புரிபவனே.

சந்தாநேயர்களுக்கு ஓர் அறிக்கை.

அடுத்த ஆடிமீ 8-ம் ஆண்டு பிறக்கிறது. இதுகாறும் அனுப்பியது போல் ஆடிமாத சஞ்சிகையை-வி பி யிலனுப்புவதற்குப் பதிலாக 7-ம்வருட 12-ம் மாதமாகிய ஆனிமீ சஞ்சிகையையே வி. பி யிலனுப்பி 8-ம் வருட சந்தாவை வசூலிக்கத் தீர்மானித் திருக்கிறோம். முன்பண மனுப்பாமல் வி. பி யில் சஞ்சிகை பெறுவதால் 3 அணு அதிகச் செலவும் வீண் ஆலசியம் முதலியவைகளும் நேர்வது யாவருமறிந்ததே.

ஆதலின் மேமீ 30உக்குள் சந்தாத்தொகைநம்மிடம் சேரும்படியனுப்புவோர்க்கே உருத்ரோத்காரிஞூ பஞ்சாங்கம் இனமாக அனுப்பப்படும். மேமீ 30உக்குள் பணமனுப்பாதவர்களுக் கெல்லாம் ஆனிமீ சஞ்சிகை வி. பியி லனுப்பப்படும்.

8-வது வருடம் சஞ்சிகை வேண்டாதார் மேமீ 31உக்குள் தெரிவித்து விட்டால் அவர்களுக்கெல்லாம் ஆனிமீ சஞ்சிகை சாதாரணமாக அனுப்பி விடப்படும்.

சஞ்சிகையை நிறுத்தும்படி வரைவோரும், மணியார்டர் அனுப்புவோரும் சந்தா நம்பரைத் தெரிவிக்காவிட்டால் பின்னால் வி. பி. வரும். ஆகையால் ஒவ்வொரு சந்தாதாரும் தயவுசெய்து இம்மாதம் அல்லது அடுத்தமாதம் வரும் சஞ்சிகையின் மேல்விலாசத்தைப் பார்த்து நம்பரை யவசியம் குறித்து வைத்துக்கொள்ளும்படி பிரார்த்திக்கிறேம். பத்திரிகாசிரியர்.

ஆனந்தபோதினி

துந்துபிஸு சித்திரைமீ கஉ

கிராம வாழ்க்கை.

இப்பூவுலகில் கிராமங்களே ஆதியில் உண்டாயின. கிராமவாழ்க்கையே மானிட வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத வாழ்க்கையாகும். கிராமத்தில் நடக்கும் தொழில்களே மனிதரின் உயிர் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத தொழிலாகும். "கிராமங்கள் கடவுளாலுண்டாக்கப் பட்டவை, நகரங்கள் மனிதனால் உண்டாக்கப் பட்டன" என்ற ஒரு ஆங்கிலப் பழமொழியுண்டு. (God made Villages and man made Towns.) ஒரு இராஜ்ஜியத்திற்குக் கிராமங்களே மூலாதாரமானவை. கிராமங்களே இராஜாங்கத்திற்கு ஆதாரம். கிராமங்களே அரசனுடைய செங்கோலுக்குயிர். கிராமங்களில் உற்பத்தியாகிறவைகளே மனிதனுடைய ஜீவாதாரத்திற்கு இன்றியமையாதவை. ஒரு தேசத்தில் கிராமங்கள் எத்தகைய நிலைமையில் இருக்கின்றனவோ, அதற்குத் தக்கபடிதான் அத்தேசத்தின் நிலைமையுமிருக்கும்.

ஒரு தேசம் க்ஷேமமும் மேன்மையும் பெற்று முன்னேற்றமடைந்து விளங்க வேண்டுமாயின், முதலில் அத்தேசத்திலுள்ள கிராமங்கள் அதற்கு வேண்டிய சாதனங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டியது அவசியம். பரமாத்மாவுக்கும், ஜீவாத்மாவுக்கும் எப்படி சமஷ்டி வியஷ்டி பேதமேயுள்ளதோ அவ்வாறே தேசத்திற்கும் கிராமத்திற்கும் உள்ள பேதமும். பல கிராமங்களே ஒரு தேசம். கிராமமின்றேல் தேசமில்லை. ஆகையால் கிராம வாழ்க்கையில் தக்க சீர்திருத்தமும் முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டாலன்றித் தேசம் ஒருபோதும் முன்னேற்ற மடையாது.

நம் தாய்நாடாகிய இப்பாரத பூமியில் பூர்வீகத்தில் கிராம வாழ்க்கை மிக்க சிறப்புற்று விளங்கியதென்பது யாவரும் அறிந்

துள்ள விஷயமே. ஒவ்வொரு கிராமமும் மனித வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய இலௌகிக வைதிகசம்பந்தமான எல்லா விஷயங்களிலும் பூர்த்திபெற்று விளங்கியது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அரசனே நேரில் இருந்தால் எப்படித் தவறின்றி நீதி நடக்குமோ அவ்வாறே நடந்து வந்தது. கிராம வாசிகள் திருப்தியோடும், சந்தோஷத்தோடும், சுகத்தோடும், நீடித்த ஆயுளோடும், பொய், சூது, வஞ்சம், புரட்டு இல்லாமல் ஒற்றுமை, தெய்வபக்தி, பெற்றோர் பக்தி, குரு பக்தி, இராஜபக்தி, பரஸ்பர அன்பு, தரும சிந்தனை இவைகள் நிரம்பியவர்களாய் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு கோயிலாவது இருக்கும்; அக் கோயிலிலாவது வேறிடத்திலாவது ஒரு பாடசாலை யிருக்கும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மிகக் கட்டுப்பாடான ஒற்றுமையுண்டு. உபாத்தியாயர்களிடம் பிள்ளைகளுக்குத் தெய்வபக்தி யுண்டு. உபாத்தியாயருக்கு யாவரும் மரியாதையும் கௌரவமும் பாராட்டுவதோடு அவருடைய சௌகரியங்க ளனைத்தும் அவர்களால் கவனிக்கப்படும், அவருக்கு எவ்விதக் கவலையுமிராது. பூர்வீகத்திலிருந்து இணையற்ற பிரசித்திபெற்ற வித்வான்களாகிய கம்பன், காளமேகன், ஒட்டக்கூத்தன், புகழேந்தி, முதலியவர்க ளெல்லாம் கிராமங்களில் வாசித்தவர்களே. ஒரு புத்தகம் வேண்டு மாயின் ஏட்டில் எழுதியே யாகவேண்டும். தமிழ்க்கல்வி அப்படிப்பட்ட காலத்தில் இருந்த உன்னத நிலைமையில் இப்போதில்லை யென்பதும் யாவருமறிந்த விஷயமே.

அக் காலத்தில் கிராமந்தோறும் பஞ்சாயத்துசபைகள் இருந்தன. அக்கிராமத்தில் நேரிடும் எத்தகைய வியாஜ்ஜியமும் அப்பஞ்சாயத்தார்களால் தீர்ப்பு செய்யப்படும். அவர்கள் அக் கிராமத்திலேயே யிருப்பவர்க ளானதால் வாதி பிரதிவாதிகள் இருவரைப் பற்றிய சகல உண்மைகளும் அவர்களுக்குத் தெரியும். கட்சிக்காரர்கள் பொய்ச்சாட்சிகளைக்கொண்டு ஒருவரை யொருவர் மோசம்செய்ய வழியில்லை, உண்மையை யெடுத்துக் கூறி அவர்களுக்காக வாதிக்க நியாயவாதி யவசியமில்லை. வேறெவ்விதச் செலவுமில்லை. நியாய ஸ்தலத்திற்கு மூட்டை கட்டிக்கொண்டு பன்முறை, ஒவ்வொரு வியாச்சியங்களில் 6 மாதங்கள் வரை, போய்வர வேண்டிய செலவும் அலைச்சலும், சாட்சிகளுக்காக நேரிடும் செலவும், ஆகிய இந்தத் தொல்லைக ளெல்லாமின்றி, வியாஜ்ஜியம் இருதரத்தார்க்கும் திருப்தியாகப் பாரபட்சமின்றித் தீர்மானிக்கப்படும்.

ஒரு குற்றம் நடந்தாலோ குற்றவாளி யுடனே காவலனால் பிடித்துக்கொண்டு வரப்படுவான். குற்றம் நடந்தபோது கண்கூடாய்ப் பார்த்த சாட்சிகளும் அழைத்து வரப்படுவார்கள். உடனே யாவும் விசாரிக்கப்பட்டுக் குற்றவாளிக்குத் தக்க தண்டனை விதிக்கப்படும் அவன் தப்புச் சாட்சிகளைத் தயார்செய்தும், இலஞ்சம் கொடுத்தும் தப்பித்துக்கொள்ள அவனுக்கு அவகாசமே யிராது. இவ்வாறு நடக்குமென்று தெரியுமாதலால் குற்றம் நடப்பது அரிதாகவே யிருக்கும். ஒற்றுமையால் கிராமத்தில் பொதுவான விவகாரம்—ஒரு திருவிழாவோ, அல்லது ஒரு வித்வானுக்குப் பரிசளிக்க வேண்டியதோ--இத்தகையவை நேர்ந்தால் கிராமத்தலைவன் குடும்பத்திற்கு இவ்வளவு தரவேண்டுமென்று பிரிவு ஏற்படுத்தினால் யாவரும் அவ்வாறே கொடுத்துவிடுவார்கள். அக்காலத்தில் இருந்த விளைவும் இக்காலத்தில் இல்லையென்று தெரிகிறது. நமது நாட்டில் முன்பு-சுமார் 60-70 வருடங்களுக்கு முன்வரை-முதல்தர நஞ்சையில் காணி 1-க்கு 60 கலம்நெல் (1-கலம் 30-படி) விளைந்ததாகத் தெரிகிறது. வரவர விளைவு குறைந்து கொண்டே வருகிறது.

இங்கிலாந்தில் எலிஸபெத் இராணி இருந்தகாலத்தில் அங்கு விளைந்த விளைச்சலுக்கு இப்போது நான்கத்தனை அதிகமாக விளைகிறது. இவ்வளவுக்கும் மேல்நாட்டுப்பூமி கல்லும் கரடுமுரடுமானது. நமது நாடு எல்லா பூமிகளைவிடச் செழிப்பானது. சம்பா நெல், கமுகு, தெங்கு, மா, பலா, முதலியவை விளையும் பூமியே செழிப்பான பூமியாகும். அப்படி யிருக்க ஏன் வரவர விளைச்சல் குறைகிறதெனில், நமது நாட்டில் ஆதிமுதல் விவசாய முறை யொரே மாதிரியி லிருக்கிறது. விவசாயத்தில் சீர்திருத்தம் உண்டாவதில்லை. சாஸ்திரப்படி நடத்துவதாவது, எரு முதலியவைகளைப் பற்றி விசேஷ சிரத்தை யெடுத்துக்கொள்வதாவது கிடையாது. விவசாயிகளுக்கு விவசாயக் கல்வியேயில்லை.

மேல் நாட்டாரோ சாஸ்திர யுக்தப்படி பயிர் செய்ய மிக்க சிரத்தை யெடுத்துக் கொள்கிறார்கள். புதிதுபுதிதாக இரசாயன எருக்களை யுற்பத்திசெய்து உபயோகிக்கிறார்கள். பயிருக்குத்தக்க சீதோஷ்ணத்தை யளிக்க எவ்வளவோ பாடுபடுகிறார்கள். அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் கஷ்டத்தில் அரைக்கால் பங்கு நம் நாட்டார் எடுத்துக் கொள்வார்களாயின் நம் பூமி கற்பகவிருட்சமாக மாறிவிடும். அக்காலத்தி லிருந்த இராஜபக்தியும், அரச நீதியும், ஒருவன் தனக்

குக்குற்றம் செய்தவனை நோக்கி "அரசன் ஆணை; நீ என்னுடன் அரசனிடம் வரவேண்டும்" எனின், குற்றவாளி பேசாமல் வரும் நிலைமையிலிருந்தன.

இன்னொரு முக்கியவிஷயம் ஈண்டு கூறி இதைமுடிக்கிறோம். சில கிராமங்கள், தனியாகவோ, இரண்டு மூன்று சேர்ந்தோ ஒருவர்க்குச் சொந்தமாக விருக்கின்றன. மிட்டாக்கள், ஜமீன்கள் முதலியவை. மிட்டாதாரர்கள் முதலிய இத்தகையோர்களில் சிலர் தங்கள் கிராமங்களின் க்ஷேமாபிவிர்த்தியில் எள்ளளவு கவலையுமில்லாதவர்களா யிருக்கிறார்கள். தாங்கள் இராஜதானி நகரிலிருந்து கொண்டு மேல்நாட்டு நாகரீக ரீதியாக நல்ல கேளியுல்லாசமாகக் காலத்தைக் கழிப்பதே தங்கள் வேலையென்றும், கிராமத்திலுள்ள தங்கள் குமாஸ்தாக்கள் அப்போதைக் கப்போது பணம் அனுப்பிக் கொண்டிருந்தால் போது மென்றும் கருதிக்கொண் டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குத் தங்கள் கிராமங்களிலுள்ள ஜனங்களின் க்ஷேமாபிவிர்த்தியைப்பற்றி, பொதுவாய் நமதுகிராமம் சீர்திருத்த மடைந்து முன்னேற்ற மடைய வேண்டு மென்பதைப்பற்றி, நினைவேயில்லை. தங்கள் கிராமங்களிலுள்ள பகவான் சந்நிதிகளையே யிவர்கள் கவனிப்பதில்லை யெனின் வேறெதைக் கவனிக்கப் போகிறார்கள். கிராமத்திற்கே இவர்கள் முகதரிசனம் குதிரைக்கொம்பாக விருக்கிறது.

இத்தகையோர் தங்கள் கிராமவாசிகள் படிப்பு, நாகரீகம் முதலிய ஒன்று மில்லாமல் மூடர்களாக விருப்பதே நலமென்றும், அப்படிக்கின்றி கல்விகற்றுப் புத்திமான்களாய்விட்டால் நம்மை மதிக்க மாட்டார்க ளென்றும் கருதுகிறார்கள். அந்தோ! இத்தகையோர் தாய் நாட்டின் துரோகிக ளாவார்கள். இச்சன்மத்தில் பகவான் இவர்களுக் களித்த செல்வம் பொருந்திய உயர்பதவியில் இவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்யாத வரையில், மறுபிறப்பில் பகவான் இவர்களுக்குக் கஷ்டம் பொருந்திய தாழ்ந்த பிறவியே யளிப்பார் என்பதிற் சந்தேக முளதோ.

அந்தோ! இப்போது நமது நாட்டிலுள்ள கிராமவாழ்க்கையின் கேவல நிலைமையைக் கருதும்போது யார் மனந்தான் வியாகூலப்படாது.

நம் தாய்நாடு முன்னேற்ற மடைய வேண்டுமாயின் முதலாவதாகக் கிராமவாழ்வில் பூரணமான சீர் திருத்த முண்டாக்க வேண்டும். கிராமத்தில் ஒற்றுமை யேற்பட்டாலன்றித் தேசத்தில் ஒற்று

மை யென்னன முண்டாகும்? யுக்திக்கும் இது பொருத்தமானதாக விருக்கக் காணலாம். பத்து லட்சம் ஜனங்களுக்குள் ஒற்றுமையை நிலைக்கச்செய்வது சுலபத்தில் நடக்கக்கூடிய காரியமல்ல. ஆனால் அவர்களை ஆயிரம் ஆயிரமாகப்பிரித்து, ஆயிரம்பேர் அடங்கிய ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் ஒற்றுமையை யுண்டாக்குவது சுலபம். பிறகு பத்துலட்சம் பேருக்குள்ளும் ஒற்றுமை சுலபத்தில் ஏற்படும்.

இப்போது நம் நாட்டுக் கிராமங்கள் பெரும்பாலானவற்றில் இரண்டு கட்சிகள் ஏற்பட் டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கிராமத்தில் இரண்டு கட்சிகளுக்குமுள்ள சச்சரவால் கிராமத்திலுள்ள பாடல் பெற்ற ஸ்தலத்தில்கூட பூசையும் உத்ஸவாதிகளும் நடைபெறுமல் தடைபட்டு விடுகின்றன. அந்தோ! இது எத்தகைய சீர் கேடான நிலைமை. நகரங்களில் நடக்கும் தேசசம்பந்தமான பொது விஷயங்கள் சற்று தூரத்திலுள்ள கிராமவாசிகளுக்குத் தெரிவதில்லை. கிராமவாசிகளில் பெரும்பாலாருக்கு இராஜாங்க முறைமை யின்னதென்றும், இராஜாங்கத்துக்கும் தங்களுக்கு முள்ள சம்பந்த மித்தகையதெனவும், தாம்கொடுக்கும் வரிப்பணம் எங்குசெல்கிறது, எப்படிச் செலவழிக்கப்படுகிற தென்றும் ஒன்றுமே தெரியாது. எங்கும் வியாஜ்ஜியங்களும், வக்கீல்களும், வியாஜ்ஜியங்கள் பிடித்து வக்கீல்களுக்குக் கொடுக்கும் தரகர்களும் புற்றீசல்போல் மலிந்திருக்கக் காணலாம். உண்மையில் தரித்திரம்வளர்ந்துகொண்டும் யாவர்க்கும் கடன் ஏறிக்கொண்டும போக, அனுவசிய மானவையும் கெடுதி விளைவிக்கக் கூடியவையுமான விசேஷ போகங்களுக்காக வீண் செலவு அதிகமாக நிகழ்கிறது. நாகரீகச் சீர்திருத்தம் என்றமயக்கிற் சிக்கி, விட்டிற் பூச்சி விளக்கைப்பார்த்து செல்வதுபோலும், நாகம் தன்னைப் பிடிக்க வருபவனுடைய நாகசுர சத்தத்தைக் கேட்டு நல்ல கீதம் என்று ஆசையோடு புற்றுக்குள்ளிருந்து வெளிக்கிளம்பி வருவது போலும், நம்மவர் இவ்வழிகளில் சந்தோஷத்தோடு செல்கிறுர்கள்.

அந்தோ! இக்குறைகளெல்லாம் ஒழிந்து கிராமங்களில் ஒற்றுமையும், தக்கவழியில் சீர் திருத்தமும், தகுதியான கல்வி விர்த்தியும் உண்டாகாமல் நம் தாய்நாடு எவ்வாறு முன்னேற்ற மடையும்? இந்தியர்கள் என்றால் அந்நியர் அலட்சியமாய்க் கருதுவது எப்போது நீங்கும்? இப்போது நம் தாய் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக நகரங்களில் பிரசங்க வாயில்களாகவும் பத்திரிகைகளின்

வாயில்களாகவும் உழைக்கும் அறிவாளிகளாகிய தேசாபிமானிகள் கிராமங்களுக்குச் சென்று அங்கு அவசியமான சீர் திருத்தங்கள் உண்டாகுமாறு போதனை செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு முயற்சி யெடுத்துக் கொண்டு கிராமங்களில் சீர் திருத்தம் உண்டாயின் நம் தாய்நாடு முன்னேற்ற மடையத் தடையேயில்லை. திருட்டாந்த மாய் முன்னேற்ற மடைந்து நல்ல உன்னத நிலைமையி லிருக்கும் மேல் நாடுகளி லெல்லாம் கிராமங்கள் நல்ல சீர்திருத்த நிலையிலே யே யிருப்பது பிரத்யட்சம். இதை விரிக்கிற்பெருகும்.

1. வது-கிராமங்களில் கட்சிபேத மென்பதின்றி ஒற்றுமை யுண்டாக வேண்டும்.

2. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அக் கிராமக் குடிகளால் தெரிந் தெடுக்கப்பட்ட அவயவிகளடங்கிய ஒரு பஞ்சாயத்துச் சபை யேற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

3. அக்கிராமக் குடிகள் தங்களுக்குள் நேரிடும் எல்லா விவா தங்களையும், அப்பஞ்சாயத்தார் மூலமாகவே தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அதனல் ஜனங்களுக்குச்செலவும் அலைச் சலும் இல்லாமற் போவதோடு சீக்கிரம் சரியான நியாய மும் கிடைக்கும்.

4. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தேசீயப் பாடசாலை யேற்படுத் தப்பட வேண்டும். அதில் கிராமத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பிள்ளைகளும் கட்டாயம் வாசித்தே தீரவேண்டும் என்ற விதி யிருக்கவேண்டும். தாய்ப் பாஷையில் பாஷைக்கல்வி யோடு, மதபோதனை, கணக்கு, பூகோளம், நம்தேச சரித் திரம், இவற்றோடு விவசாய சாத்திரமும், அந்தந்தத் தொழிலாளருக் குரிய கைத்தொழிலும் கட்டாய பாடங்க ளாக வைக்கப்பட வேண்டும். பிள்ளைகள் வாசிக்கும் பாட புத்தகங்கள் நமது மதாசாரங்களைச் சேர்ந்த நம் நாட்டு அறிவாளிகளால் எழுதப் பட்டவைகளா யிருக்கவேண்டும். அவற்றில் விஷயங்கள் முக்கியமாக நமது நாட்டுச்சம்பந்த முடையவைக ளாகவும், பிற்காலத்தில் பிள்ளைகள் தங்கள் உலக வாழ்க்கையில் அனுபவமாகக் காணத் தக்கவையாக வும், நமது மதாசாரங்களைப் பற்றியவைகளாகவும், சத்தி யம், தெய்வபக்தி தேசபக்தி, வீரம் முதலிய சற்குணங்க ளைப் போதிப்பவைக ளாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

மதக்கல்வி எப்படிக் கட்டாயபாடங்களிலொன்றே அவ்வாறே தேகப்பயிற்சியும் நமது நாட்டு முறைமைப்படி கட்டாயமாகப் போதிக்கப்படல் வேண்டும். தேகம் சுகமும் பலமும் பொருந்தியிருக்க வேண்டியது மற்ற நன்மைகளைப் பெறுவதற்கு இன்றியமையாத முக்கிய சாதனமாகும்.

5. கிராமக்குடிகள் தங்களுக்குள் பணம்சேர்த்துக் கிராமத்தில் ஒரு பொதுச்சாலை கிராமத்தின் நிலைமைக்குத் தக்கபடி கட்டவேண்டும். அதில் ஒருபாகத்தில் ஒரு வாசிக சாலை தாபிக்கப் படவேண்டும். இடம் போதுமானதாக விருந்தால் பாடசாலையும் அதிலேயே யமைக்கப்படலாம்.

6. வாசிக சாலையில் பேதமின்றி யாவரும் அவயவிகளாகச் சேர்க்கப்பட வேண்டும். முக்கியமான தேசீய பத்திரிகைகளும், தக்கபுத்தகங்களும் அங்குதருவிக்கப்பட வேண்டும்.

வாரத்திற்கு இருமுறை மும்முறை பிரசங்கங்களின் வாயிலாகவும், சாதாரணமாகப் புத்தகங்கள் பத்திரிகைகளின் வாயிலாகவும் ஜனங்களுக்குத் தேசபக்தியையும், இராஜாங்க முறைமைகள் முதலிய முக்கிய விஷயங்களைப் பற்றியும் போதிக்கவேண்டும்.

நகரசாலையைப் பற்றிய விஷயங்கள் ஒரு சங்கத்தாரின் ஆதரணையில் கவனிக்கப்பட வேண்டும். அச்சங்கத்தில் பஞ்சாயத்தார்களும் அவயவிகளாகச் சேரவேண்டும். அச்சங்கத்திற்கு ஒருவர் அக்ராசனுதிபதியாய் நியமிக்கப்படவேண்டும். அவர் அவயவிகளால் தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். பஞ்சாயத்தார்களில் தலைவராக விருப்பவர் நீங்கலாக மற்ற நால்வரில் ஒருவரை யிச்சங்கத்திற்கு அக்ராசனுதிபதியாய் நியமிப்பது நலம்.

தலைவரை நியமிப்பதற்கு வாக்கு (ஓட்டு) அளிப்பதில் அவயவிகள் பகிரங்கமாகத் தங்கள் அபிப்பிராயத்தை வெளியிட அஞ்சலாகும். ஆகையால் ஒருவர் அபிப்பிராயம் இன்னொருவர் அறியாவண்ணம் இது இரகசியமாக நடைபெற வேண்டும். அதற்குப் பல வழிகளுண்டு. சுலபமான ஒன்று; அப்பதவிக்குரிய நால்வர் பெயர்களும் எழுதப்பட்ட அல்லது அச்சடிக்கப்பட்ட சீட்டுகளில் அவயவிகளில் ஒவ்வொருவருக் கொவ்வொன்று கொடுத்து, அவரவர் மறைவாகச்சென்று, அதிலுள்ள நான்கு பெயர்களில் யார் தலைவர் பதவிக்கு வரவேண்டுமென்று தமக்கு விருப்பமோ அவர் பெயரை மட்டும் குறிப்பிட்டு விட்டு, அச்சீட்டைப் பெட்டியில் போட்டு

விடச் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு யாவரும் செய்த பின் அதிகம் பெயரால் குறிப்பிடப்பட்டவரை அக்ராசனாதிபதியாய் நியமிப்பது என்று கட்டாயமானவிதி சங்கவிதிகளில் ஒன்றாகவிருக்கவேண்டும்.

நேயர்களே! நமது நாடு முன்னேற்ற மடையவேண்டுமென்று எண்ண முடையவர்கள் இத்தகைய காரியங்களைச் செய்ய முற்பட வேண்டும். அனேக கிராமங்களில் நல்ல அறிவாளிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்வந்து இம் முயற்சி யெடுத்துக்கொண்டால் பெரும் புண்ணியமும் புகழும் பெறுவார்கள் என்பதில் ஐயமேயில்லை. ஏககாலத்தில் எல்லாவற்றையும் அமைப்பது மிக்க பிரயாசை யெனினும், முக்கியமான இரண் டொன்றைச் செய்யத் தொடங்கலாம். முன்னடிப் பஞ்சாயத்துகூடி யொற்றுமை யுண்டாக்கிக் கிராமத்தில் ஒரு வாசிகசாலையைத் தாபிக்கலாம். பிறகு அப்பஞ்சாயத்திலுள்ள அவயவிகளும், வாசிகசாலை யவயவிகளும் ஒன்று சேர்ந்து மற்ற காரியங்களை ஒவ்வொன்றாய் நிறைவேற்றலாம். உண்மையாய்த் தேசாபிமான முடைய புண்ணியவான்கள் ஊக்கத்துடன் முயன்றால் இது ஆகாதகாரிய மல்ல.

நேயர்களே! இவ்விஷயமாக நமது துரைத்தனத்தார் மனது வைத்தால் பூரணமாக உதவி செய்யலாகும். அல்லது நம்மையே கட்டாயப்படுத்தி செய்விக்கலாம். அந்தோ! நமக்கு அவ்வளவு புண்ணியமில்லை யென்றே தெரிகிறது. அதோடு மனித இயற்கையையும், தன்னைப்பற்றி தருமம் என்ற பழமொழியையும் நோக்க அதற்காக அவர்கள்மேல் குறைகூற விடமில்லை. ஆகையால் நமது நன்மைக்காக நாமே இதைச் செய்துகொள்ள வேண்டுமேயன்றி பிறர் உதவியை யெதிர் பார்த்தால் ஒரு போதும் நாம் முன்னேற்ற மடையோம் என்பது உண்மை. இது விஷயத்தில் நம்மவர் உடனே முயற்சியெடுத்துக் கொள்ளாமல் இன்னமும் ஆலசியம் செய்வது தகுதியன்று.

கிராமத்திலுள்ள பிரபல விவசாயிகள், வர்த்தகர், உபாத்தியாயர்கள், இவர்கள் இதற்கு முற்படவேண்டும். முயற்சி செய்யாதார்க்கு ஒரு பயனுமில்லை. அத்தகையோர் என்றும் மிருகத்தின் நிலைமையிலேயே யிருக்க வேண்டியதே.

தேசாபிமானிகளாகிய அறிவாளிகள் தங்கள் தங்களுக்கு அருகிலுள்ள கிராமவாசிகளுக்கு இவ் விஷயங்களைப் போதிக்கவேண்டுமென்றும், கிராமங்களிலுள்ள அறிவாளிகள் இவ்விஷயத்தில்

சிரத்தை யெடுத்துக் கொண்டு நம்தாய்நாட்டின் முன்னேற்றத்தை யுன்னிக் கிராமங்களில் சீர் திருத்தத்தை நிலைநாட்டுவார்க ளென்றும் எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளைப் பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் தத் ஸத்.

தன்னடக்கம்.

ஒருவன் தன்னைத் தீநெறியிற் புகவிடாது அடக்கியாளல் தன்னடக்கமாகும். மாநுடர் நன்மையோ தீமையோ அடைவதற்குக் கருவிகளாக விருப்பன காயம், மனம், வாக்கு எனும் மூன்றுமே. ஆகவே, தன்னை யடக்குதலாவது காயம், மனம், வாக்கு எனு மிம்மூன்றையும் அடக்கியாளல் என்பதாம்.

காயம், மனம், வாக்கு எனு மிம்மூன்றையும் ஒவ்வொன்றாகத் தனித் தனி ஆராய்வாம்.

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி எனும் இவ்வைம்பொறிகளையும் அடக்கி ஆளுதலே காயத்தை யடக்குவது. இவ்வைந்தையும், முறையே, நற்கருமங்களைச் செய்தற்கும், சத்விஷயங்களை யுரைத்தற்கும், நற்பொருட்களைக் காணுதற்கும், அவைகளை முகத்தற்கும், சத்விஷயங்களைக் கேட்பதற்கும் ஈசன் மாந்தர்க்கு அளித்துள்ளான். மனம் நினைத்தவாறு இவ்வைந்தும் நடக்கின்றன. ஆனால், மனம் தீயநெறிச்செல்ல எளிதில் வயப்படுமாதலின், அதையடக்குத லன்றியும் இவ்வைந்தையும் அடக்கவேண்டும். சிற்றின்பம் முதலிய தீய நெறிகளில் இவ்வைந்தையும் உருகச்செய்தல் துன்பமிழைக்கு மாதலின், அவைகளை யடக்கி முற்கூறிய தன்தன் வேலையைச்செய்ய அவைகளை அப்பியாசப் படுத்த வேண்டும்.

மனம் எளிதில் அடங்காது; அதையே நாம் அடக்கவேண்டும். மனமும், வாக்கும், அடங்கப் பெற்றான் தானடங்குவன். மனம் சதா அலைந்து கொண்டே இருக்கின்றது. மறப்பும் நினைப்பும் இதன் தொழில். இப்பொழுதொன்று, மறுவிநாடியில் அதையே மறுத்து மற்றொன்று நினைக்குந் தன்மையது. அது நினைத்தவாறு மாந்தர் நடப்பது அறியாத்தன்மையாலும், அடக்கும் வலியின்மையாலுமே.

மனத்தினிடத்திருந்தே காமக் குரோத லோப மோக மத மாச்சர்யம் ஆகிய ஆறு குணங்களும் எழுகின்றன. இவையும் இதர துற்குணங்களும் ஓர் விநாடியிற் பூப்பூத்துக் காய்த்துப் பழுத்து முதிருந் தன்மையன. எனவே, இத்துற்குணங்களுக்கு இம்மியு மிடங்கொடுக்காது, அவை யரும்பாக விருக்கும் பொழுதே அடக்கமெனும் கருவிகொண்டு களைந்து, மனத்தை நிஷ்களங்கமாக வைத்திருக்க வேண்டும். இம் மனக்குரங்கெனும் மாயக்குரங்கு வாதுக்கு வந்தெதிர்க்கும் மல்லர் போன்று, தீநெறிக்கண் நம்மைப் புகுவித்தற்கே வீண் வாது புரியுந்தன்மையது.

" குணமிலா மனமெனும் பேய்க்குரங்கின் பின்னே
மாறாத கவலையுடன் சுழலவென்னை
வைத்தனையே. ... ..."

என, மெய்ஞ்ஞான குருவாய தாயுமான சுவாமிகள் கூறி யாங்கு, நற்குண மிலா மனக்குரங்கு—அதிலும் பேய்க்குரங்கு—எப்பொழுதும் கவலையையே உண்டுபண்ணி உழலவைக்கின்றது. ஆதலின், நீர்ச்சுழியன்ன, மறுகிச் சுழலும் மனக்குரங்கை யடக்கியாள வேண்டாவோ ?

அஞ்ஞானம் அல்லது மாயையென்பதற்கு மேலாக நிற்க வேண்டு மாயின், மனதை யடக்கவேண்டும். மனதில் ஒன்றழியவும் ஒன்று பிறக்க வுமா யிருத்தலால், அது அஞ்ஞானம் அல்லது மாயையாகின்றது. எனவே மனத்தை யடக்கி வென்றோனே மாயையை வென்றோனாவன். பின்னும், பிறப்பிறப் பென்பதும் மனத்தாலேயே யுண்டாகிறது. இஃது,

இறப்பும் பிறப்பும் பொருந்த - எனக்
கெவ்வணம் வந்ததென் றெண்ணியான் பார்க்கில்
மறப்பு நினைப்புமாய் நின்ற—வஞ்ச
மாயா மனத்தால் வளர்ந்தது தோழி—சங்கர.

என்ற தாயுமானவர் வாக்கினால் விளங்குகின்றது. எனவே, இம்மனக்குர ங்கை உறுதியுள்ள இருப்புச் சங்கிலியால் கட்டிப் பிடிக்கவேண்டும். இல்லா விடின், இது எண்ணமுடியா மரக்கிளைகள் தோறுந் தாவி, கணக்கிடமுடி யாத் துன்பங்களை இழைக்கு மென்பதில் ஐயமில்லை.

நாவினால் விளையுங்கேடே பெருங்கேடாம். மனதிலுதித்ததை நாவு உரைக்கு மாதலின், அம்மனம் அடங்காவிடத்தில், நாவையடக்கிப் பேசு தல் வேண்டும். சில வமயங்களில் மனம் நினையாதபொழுதும் நாவு எதை யாவ துரைக்கின்றது. அதனால், ஒருவன் தான் சொல்லிய சொற்களாலே யே குற்றத்தைச் சுமக்கிறான்.

" யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு "

என்று திருவள்ளுவர் கூறியாங்கு, எதைக்காக்க முடியாவிடினும், ஒருவன் தன் நாவைக்காக்க வேண்டும். அவரே,

' ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி
னன்றாகா தாகி விடும் '

என்று கூறியபடி, பொய், குறளை, கடுஞ்சொல் முதலிய தீச்சொற் களினாலாய ஒருவார்த்தை வெளிவரினும் அது பெருந்துன்பத்தை ஈயவல் லது. மற்றும், நாவினால் எழும்பிய ஓர் வசைமொழி என்றும் மறையாது துன்பத்தையே கொடுத்துவரும். ஆதலால், நாவை யொருவன் முக்கிய மாக அடக்கவேண்டும்.

காயம், மனம், வாக்கு ஆகிய இம்மூன்றையும் தன் வசப்படுத்தி இல் லறம் நடத்துவோன் இல்வாழ்க்கையே மாண்புடைத்தாம். ஆகவே, அடக்க

முடையாரை யாரும் விரும்புவர்; அவருக்குப் பயந்து நடப்பர்; அவரைப் பெரியோரென மதிப்பர். 'நிறைகுடம் நீர் தளும்பாது' என்ற வண்ணம் அடக்கமுடையானை யாவரும் நிறைகுடமென நினைந்து வணங்குவர். தனை யடக்குவான் உலகத்தையே யடக்குந்தன்மை வாய்ந்தவனுவான். மேலும், ஒருவன் தன்னை நல்வழிகளிலேயே நடத்திக்கொண்டு, தீயநெறிக்கண் போகவிடாது அடக்கி வாழ்வனேல், அவனது குலத்திற்கு நற்பெயர் வழங்கும். அவன் மூதாதையர் கெட்டவரா யிருந்திருப்பினும் இவனால் நற்பெயர் வழங்கும். இதை நோக்கியே, 'தானடங்கக் குலமடங்கும்' எனும் பழமொழி யொன்று வழங்குகின்றது.

தன்னை யொருவன் அடக்கிக் கொள்ளுதலால், இப்பிரபஞ்சத்தில் நன்மையடைவது மன்றி மறுமையினும் நன்மை யடைகிறான்.

'அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும்'

எனும் செந்நாப்புலவர் பொய்யா மொழிப்படி அடக்கமுடையான் தேவருலகத்தையும், அடக்கமிலான் பொறுக்கமுடியாத நரகத்தையும் அடைகிறானென்பது நன்கு தெரிகின்றது.

முற்கூறியவைகளெல்லாம், இல் வாழ்க்கையில் மனவாக்குக் காயங்களை நல்வழியில் அனுபவித்துக் கொண்டே அடக்க முடையரா யிருத்தலாம். இனி, துறவறம் பூண்டாரை நோக்குவாமாயின், அவர் யாவற்றையும் அடக்கியாளக் கடமைப் பட்டுள்ளார்: இப்பேர்ப்பட்டோர் இல்லறத்தில் முற்கூறியபடி அடக்கமுடையரா யிருந்தாலொழிய, இப்பொழுது ஐம்பொறிகளையும் அடக்கியாள முடியாது. எனவே அடக்கம் துறவறத்தினும் நன்மை பயக்கின்றது.

இந்திரன், இராவணன் முதலியோர் தமக்குள்ள பலத்தின் பெருமையைக்கொண்டாடி மகிழ்ந்து, தங்களையடக்க வகைதெரியாது, அடாது செய்து படாதுபட்டு, எத்தன்மை யடைந்தன ரென்பதே, அடங்காமைக்கு ஓர் தனிச்சான்றன்றோ. துரியோதனுதியர் அடக்கமின்மையால், பொருமை, சூது, கொலை முதலிய துற்குணங்களுக் கிரையாயினர். தருமர் அடக்கமுடையவராக விளங்கினதால், பரமாத்மாவான கிருஷ்ணருள் பெற்று மேன்மை யடைந்தனர். எனவே, இவ்வாற்றால் அடக்கத்தின் மேன்மையும், அஃதின்றேல் விளையும் பல்வேறு வாதனைகளும் வெள்ளிடை மலைபோல் விளங்குகின்றன.

என் சகோதர சகோதரிகளே! எத்தனைபேர் தாம் இருக்கும் இடம் தெரியாது வாழ்ந்தாலும் இறுதியில் நீங்காப்புகழை இவ்வுலகில் நிலைநாட்டிப் பரம்பொருளைக் கிட்டுகின்றனர். அடக்கம் என்பதை நம்மவர் ஒவ்வொருவரும் ஆதரித்து மேற்கொண் டொழுகுவாராயின், அது அளவிலா இன்பத்தையும், நீங்காப்புகழையும், மோக்ஷ லோகத்தையும் கொடுக்கும்.

ஆதலின், நம்மவர் அனைவரும் அடக்கமுடையாராய் விளங்கமுயலுவோமாக. எல்லாம்வல்ல பராசக்தி அருள் பாலிப்பதாக. இதையும், இதுபோன்ற பலபோதனை முறைகளையும், தாய் தன் குழவிக்குப் பாலூட்டி வளர்ப்ப தன்ன, நமக்கு ஊட்டி நல்வழிப்படுத்தும் 'ஆனந்தன்' நீடுழிவாழ்வானாக.

வ. **வேலாயுதன்,**

இளவை.

"தென்மொழியுள் வடமொழிக்கலப்பு"

முற்காலத்தில் தென்மொழியாகிய நந்தமிழ் மொழியுள் வடசொற்கள் அருகிக்கிடந்தன. இக்காலத்திற் பெருகிக் கிடக்கின்றன. நாள் வழி ஏடு (தினசரிப் பத்திரிகை), கிழமை மும்முறை ஏடு (வாரம் மும்முறைப் பத்திரிகை), கிழமைவழி ஏடு (வாரப் பத்திரிகை), திங்கள்வழி ஏடு (மாதப் பத்திரிகை) ஆகிய இவற்றை ஆக்குவோர்களெல்லாமே இன்னும் வடசொற் கலப்பைப் பெருக்கிக்கொண்டு வருகின்றனர். எவ்வாற்றாலெனில், ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் தமிழ்ச்சொல் உள்ளவிடத்தும் அப்பொருளைக் குறிக்கும் வட சொல்லைக் கையாண்டும், ஆங்கிலமொழியில் உள்ளவற்றைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்குங்காற் புதுச்சொற்கள் ஆக்கவேண்டிய விடத்து வடமொழியில் ஆக்கி அவற்றைப் பயன்படுத்தியும் வரும் இவ்வாற்றால் என்க.

இவ்வாறு நம் தமிழ்மொழி இன்னுஞ் சில காலம் நடைபெற்று வருமாயின், அஃதென்னும் என்பதைச் சிறிது ஆராய்வார்களாயின், அங்ஙனஞ் செய்யத்துணியார்; முற்றுந் தமிழ்ச் சொற்களையே கையாளுவர். சொற்கள் கிடைக்காவிடிற் புதுத்தமிழ்ச் சொற்களை ஆக்குவர். இங்ஙனம் இக்காலத்தில் அருட்டிருவாளர் மறைமலையடிகள் தாம் எழுதிவரும் திருவாசக விரிவுரையிற் கூடியவரை வடசொற்களை ஒழித்து எழுதுகின்றார்கள்; முற்றும் ஒழிக்கவில்லை. ஒழிக்க முயல்வார்களென எதிர்பார்க்கின்றோம்.

இனி மற்றைய ஏடாக்குவோர்களும் (பத்திரிகாசிரியர்களும்) தமிழ் மொழியிடத்து அன்புள்ளவர்களானால் அவ்வாறே, இனிமேல் செய்யத் தொடங்குவர். அங்ஙனஞ் செய்யத் தொடங்காதவர் அம் மொழியிடத்து அன்பிலாராவர். அன்பிலார் ஆமாறு எவ்வாற்றால் எனில், அம்மொழியினது அழகும் பெருமையுங் கெடுமாறு செய்யுமாற்றாலென்க. என்னை? அன்புடையார் அழகும் பெருமையும் உற்று விளங்குமாறு செய்வர், அஃதிலாரன்றே அவை கெடுமாறு செய்வர்; ஆகலான்.

இனி வடசொற்கலப்பைப் பெருக்குதல் தமிழ்மொழியின் அழகைக் கெடுக்குமாறு யாங்ஙனம்? எனில், அழகு என்பது "கண்டாரால் விரும்பப்படுந்தன்மை நோக்கம்." மொழிக்கு அழகாவது கேட்டாரால் விரும்பப்படும் தன்மை: அத்தன்மை தமிழ்மொழி ஒன்றினுக்கே இயற்கையாய்

அமைந்துள்ளது என்பதையும், ஏனைய மொழிகளுக்கு அங்ஙனம் இல்லை என்பதையும் "மொழியினது உண்மைக்கூறு பாட்டு நூல்" வல்லாராகிய திருவாளர் மாணிக்கநாயகர் முதலியோர்பாற் கேட்டறிகின்றோம். இங்ஙனமாகவின், வடமொழிக் கலப்பின் பெருக்கால் தமிழ் மொழி தன் இயற்கை அழகை இழக்கும் என்பது பெறப்படுகின்றது.

இனிப் பெருமையைக் கெடுக்குமாற்றை ஆராய்வாம். பெருமை என்பது குறைவில்லாமை. மொழிக்குப் பெருமையாவது தனித் தியங்கவல்லதாய் ஒன்றானுங் குறையின்றி எல்லாவாற்றானும் நிறைந்திருத்தல். தமிழ்மொழியுள் வடசொற்கலப்பைப் பெருக்கின், தமிழ்நூல் செய்யப்புகுவோர் இருமொழிகளிலும் வல்லராய் இருத்தல் வேண்டும். இல்லையேல், சொற்களைப் பிழைப்பொருள் படும்படி பயன்படுத்தி விடுவர். உரை எழுதப் புகுவோரும் அங்ஙனமே இருமொழிகளிலும் வல்லராய் இருத்தல்வேண்டும். இல்லையேற் பிழைப் பொருட்பட வுணர்ந்து உரைப்பர்.

இனி நூற்பொருளையும் உரைப்பொருளையும் கற்கப் புகுவோரும் அந்நூலையும் உரையையும் ஆக்கியவர்களின் உண்மைக் கருத்தை யுணர இருமொழிகளிலும் வல்லராதல் வேண்டும். இங்ஙனம் தமிழ் மொழியில் நூலியற்றவும் உரையியற்றவும், நூலுரைகளின் பொருளைக் கற்கவும் புகுவோர் வேற்று மொழியாகிய வடமொழியிலும் வல்லராதல் வேண்டும் என்றிருத்தல் தமிழ்மொழிக்குக் குறையன்றோ? குறையுடைய மொழி பெருமை அடையுமா? அடையாது. இங்ஙனம் தமிழ்மொழி பெருமையை இழக்கும்.

மேலும், தமிழ்மொழியிலே அறிவு நூற்களைக்கற்றுப் புலவராதற்கு இருமொழிகளிலும் வல்லராதல் வேண்டும். சில் வாழ்நாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினராகிய நம்மனோர்க்கு இருமொழிகளிலும் வல்லராதல் அரிது. ஆகவே எளிதிற் புலவராதற்கு ஏற்றவழியையே நாடுவர். அதற்கேற்ற ஒருமொழியையே தேர்வர். அம்மொழியையே பயில்வர். அம்மொழியிலேயே நூல் செய்வர். அம்மொழியிலேயே உரை எழுதுவர். ஆகலின் அம்மொழியே சிறப்புறும். நம் தமிழ்மொழியின் சிறப்பு குன்றும்.

இங்ஙனம் வடசொற் கலப்பின் பெருக்கால் நம் இனிமையும் பெருமையும் வாய்ந்த தமிழ்மொழி தன் அழகையும் பெருமையையும் இழக்கநேரிடும். ஆகவே அம்மொழியிடத்து அன்புடையாராவார் அனைவரும் இதுமுதல் வடசொற்கலப்பை முழுதும் ஒழிக்க வழி தேடுவார்களாக. அங்ஙனமாக இறைவன் அருள்புரிவாராக. இஃது தெமது பேரன்பும் பேரருளும் வாய்ந்த ஆசிரியரால் எழுதி நன்குணர்த்தப் பட்டது.

விநாயகரடிமை.

பிள்ளையார் சுழி.

பூமண்டலத்திலே புண்ணிய பூமியாகிய இந்நாவலந்தீவிலுள்ள ஆஸ்திக சம்பந்த சுபஹிருதய சன்மார்க்க மாந்தர்கள் தங்களால் நிகழப்பெறும் ஆரண உபநிடதபுராண முதலிய சகல ஞான லௌகிக நூல்களிலும், நிருபங்களிலும், முதன் முதல் "பிள்ளையார் சுழி" யென்ற 'உ' இக்குறியை எண்ணி நாட்டிய பின்னரே எழுதத் தொடங்குவதும் செய்யத் தொடங்குவதும் பூர்வீகம் தொட்டு வழக்கமா யிருந்துவருகிறது.

2. இச்சுழி நாட்டுவதின் காரணம் என்னவென்று நிதானித்து ஆழ்ந்த கருத்தோடு ஆராயப் புகுங்கால் பின்கண்ட இரகசியங்கள் வெளியாகின்றன. முதன் முதல் மாந்தர்களால் நினைக்கப்பெறும் விஷயாதிகளின் மூலமானது, இருதயத்தி லிருக்கும் "அனாகதம்" என்ற ஆதாரசக்தியின் வட்டமலரிதழ்களில் உலவாநிற்கும் பிராணவாயுக்கள் ஒன்றுக்கொன்று வட்டமிட்டு உராய்ந்துகொள்ளுவதினால் உண்டாகும் சத்தமாகிய நாதத்தொனியோடு ஐம்புலன்களிலும் சென்று பழகிய மனமானது கலப்பதினால் உண்டாகும் உணர்ச்சியால் நேர்வதாம்.

3. மேற்கண்ட ஆதாரசக்தியானது தங்கப்பெறும் இடத்திற்கு பிந்துவென்று பெயர். இச்சக்தியானது சில இதழ்கள்கொண்ட வட்டவடிவமான ஓர் மலரென்றே தத்துவநூல்கள் கூறுவதால், இது தங்கப்பெறும் மூலமான பிந்துவென்ற வஸ்துவும் வட்டவடிவமானதே. ஆகவே, இப்பிந்துவின் அடையாளம் ο இதுவாகும். இவ்வடையாளமே சகலத்திற்கும் காரணமாயிற்று. "பிரதமம் பிந்துஸம் யுக்தம்—த்விதீயம் தண்டமுச்சதே" என்ற பிரமாணப்படி முதலிலே பிந்துவின் வடிவமும் இரண்டாவது தண்டம் என்ற [தடி] வடிவமும் குறிக்கவேண்டி இருத்தலால், அவ்விரண்டும்—ൊ—இவ்வடிவம் பெற்று நிற்கின்றன. இதனை வரிவடிவமாய் எழுதுங்காலத்தில் இவ்வுருவம் அந்தரமாய் நிற்குமாதலால், அதற்கு பீடம் ஒன்று அவசியம் வேண்டும். ஆகவே, அதன் கீழ் ஓர் ஆசனம் தந்து எழுதுவதே முறையென முற்காலத்தார் கொண்டெழுதி வந்தனராகையால் முடிவில் உ இத்தக்குறி ஏற்பட்டு நிற்கிறது.

4. இது "பிள்ளையார் சுழி"தா னென்பதற் குரியமார்க்கம் என்னவென்று பார்க்கும்போது பின் கண்டவாறு புலப்படுகிறது:-அதாவது எவற்றிற்கும் ஆதாரமாய் விளங்கும் மாயை யற்ற ஆதி மூர்த்தமாகிய நிர்மலவிந்துரூப சக்தியே துஷ்ட நிக்கிரக இஷ்ட பரிபாலனார்த்தம், சிவபிரானுக்குப் பிள்ளையாய்த் தோன்றித் தன் பூர்வவடிவைப் புலப்படுத்தின தாகையால், அவ்வாறுதித்தவரைப் பிள்ளையாரென்றும், அவர் செயலாகிய செங்கோலும் அவர் வடிவமாகிய பிந்துவும் ஆகிய இரண்டுங்கூடியதைப் "பிள்ளையார் சுழி" என்றும் கூறும் வழக்கமாயிற்று என்பது விளங்கும். இப்பிள்ளையார்

சக்தியின் பிரதாப வடிவமாறுதல்களைப் "பார்க்கவபுராணம்" என்ற விநாயக புராணத்தில் பரக்கக்காணலாம்.

"சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும்-சசிவர்ணம் சதுர்புஜம்-பிரசன்ன வதனம் தியாயே-சர்வவிக்னோ பசாந்தயே" என்று வாக்கால் தொழுதுசெய்வதும், எழுதத் தொடங்கு முன்னர் "பிள்ளையார் சுழி" யிட்டு எழுதுவதும் ஆகிய இவைகள் எடுத்துக்கொண்ட காரியங்கள் விக்கின மின்றி முடியும் பொருட்டேயா மென்பது விளக்கமாம்.

5. பரமசிவன் திரிபுரதகனம் செய்தகாலத்தே புனைந்த தேரின் உருளையச்சு முறிந்துவிட்ட தானது, சிவன் தன் காரியத்தை ஆரம்பிக்கு முன் பிள்ளையாரைத் தியானிக்காத தப்பிதமே யாமென்பது இங்கு குறிப்பு. ஆகவே, எல்லா ஆஸ்திகர்களும், ஆஸ்திகர்களில் ஆங்கிலங்கற்று விபரீதஞானம் பெற்று அாற்றுவோரும், இதன் உண்மையை மென்மேலும் உணர்ந்து எடுத்துக்கொண்ட நற்காரியம் இனிது முடியுமாறு முதலிலே தங்கள் மனத்தும், வாக்கினும், காயத்தினும் இத்தெய்வக் குறியைப் பதிவுசெய்து எக்காலமும் வாழ்ந்து வருவார்களென்று எல்லாம்வல்ல இறைவனருளைச் சிந்திக்கின்றனம். சுபம்.

வி. பி. பாலகிருஷ்ண நாயுடு,

ஸ்ரீமத். உரோமரிஷீஸ்வரர் ஆஸ்ரமம், சென்னை.

குறிப்பு:—ஹிந்துக்களுக்கு இத்தகைய முக்கியமான பிள்ளையார் சுழியைத் தபால் கார்டின் மேல்விலாசத்தின் தலைப்பில் குறிப்பதற்காக இப்போது தபால் இலாகாவில் பேரிங் (bearing) சார்ஜ் 6 பை வாங்குகிறார்கள். அந்தோ இது எத்தகைய அநீதம். ஹிந்துக்களின் மதச்சுதந்தரத்தைப் பொறுத்த இவ்விஷயத்தில் இடையூறு செய்வதைப்பற்றி இனியேனும் அரசாங்கத்தார் கவனித்து இந்த நீதிக்குறைவான வழக்கத்தை யொழிப்பார்க ளென்று பிரார்த்திக்கிறோம். அனாதி காலந்தொட்டு நடைபெறும் மத சம்பந்தமான வழக்கத்தை யிப்போது நீக்க முடியுமோ? மந்திராலோசனை சபையிலிருக்கும் M L C க்களென்ற அவயவிகளாகிய நம்மவர்களே இதைப்பற்றிக் கவனிக்க வேண்டியவர்க ளாதலால் இனியேனும் அவர்கள் இதில் சற்று மனம்செலுத்து மாறு வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

பத்திரிகாசிரியர்.

கைவல்ய நவநீத வசனம்

(298-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

(பிழைதிருத்தம்:—கடந்த சஞ்சிகை 332-ம் பக்கத்தில் "கைவல்ய நவநீதவசனம் (298-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)" என்ற தலையங்கம் தவறாக அங்கு சேர்க்கப்பட்டதால் அதை நீக்கிவிடுக)

[நாம் என்பது உண்மையில் பரிசுத்தமாய்ச் சலனமின்றி எதிலும் தாக்கற்று சாக்ஷிமாத்திரமாக விருக்கும் கூடஸ்தனுகிய ஆன்மாவாம். இந்த ஆன்மா மூலாஞ்ஞானமாகிய அவித்தையால் தன் நிஜவடிவை மறந்துவிட்டது. "பிரமமாந் தனைமறந்த பேதைமையே யஞ்ஞானம்" என்று இந்நூலாசிரியரே முன்படலத்தில் சீவருக்குரிய அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விக்ஷேபம், பரோக்ஷம், அபரோக்ஷம், துக்கநிவர்த்தி, தடையற்ற ஆனந்தம் என்ற சத்தாவஸ்தைகளை விவரிக்கு மிடத்தில் கூறியுளர். இவ்வாறு தன் உண்மையை மறந்த ஆன்மா, பிறகு தேகான்மப்பிராந்தி யடைகிறது. அதாவது கொஞ்சகால மிருப்பதும் பிறகு அழிவதுமாகிய சுபாவமுடைய தேகமே தானென மயங்கிவிடுகிறது. நான் சீவித்திருக்கிறேன், இறந்து போகிறேன் என்ற விவகாரங்கள் தனக்குரிய சுபாவமென்று கொள்கிறது. இதனுல் இப்போது இதற்குச் சீவன் என்று பெயர்வந்தது. பரிசுத்தமான சாக்ஷிமாத்திரமாக விருக்கும் ஆன்மாவே கூடஸ்தன். அவித்தையோடு சம்பந்தப்பட்ட ஆன்மாவே சீவன். ஆகையால் இச்சீவனே அஞ்ஞானம் நீங்கியபோது கூடஸ்தனுகிறது. வெல்லம், கற்கண்டாவதுபோல்.

அனுபவமாகவே, உலகில் பெரும்பாலார் நான் என்பது தேகம் என்றே அல்லது தேகத்தோடு சேர்ந்த ஒன்றென்றே கருதி யிருக்கக் காணலாம். இம்மந்த அதிகாரிகள் அறிவிற்கு, தேகத்திற்கு அன்னியமாய் ஒரு பொருளிருப்பதாக உணரும் ஆற்றலில்லை. இந்த அஞ்ஞானத் தடிப்பு அவரவர்கள் கர்மத்தினளவாக விருக்கும். தேகமே நாமென்னும் அஞ்ஞானமே பிறவிப்பிணிக்குக் காரணமாதலால் உடலை நானென்று நம்பி அனேக ஜனனங்களில் உழன்றேன், என்றுர்.

குரு உபதேசத்தால் அஞ்ஞானம் நீங்கி ஆன்மதரிசனம் உண்டாகும் போது, இதுகாறும் ஆவரண மறைப்பால் சத்தியமாகத்தோன்றிய தேகாதிப் பிரபஞ்சமனைத்தும் கானல் நீர் போலும், கனவுபோலும், பொய்யாய்ப் போய்விடும். அஞ்ஞான நீக்கம்பெற்ற ஆன்மாவிற்கு மட்டுமே மாயையொழிவதால் உலகம் வெந்துபோன கயிறுபோல் தன்னை மயக்கச் சக்தியற்றதாகவும், சித்திரப் படத்திலுள்ள உருவங்கள்போல் தோற்ற மாத்திரமாகவும், சொல்மாத்திர மாகவும், அதனிடத்திருந்த அனுபவங்க ளனைத்தும் கனவுபோலவும் தோன்றும். மற்றையர்க்கெல்லாம் உலகம் இருந்து கொண்டேதா னிருக்கும்.

"தோன்றி விளங்கும் பொருளெல்லாம் தொல்வே தாந்த விசாரணையில்
ஊன்றி நோக்கி யனுதினமும் யூகமதனிற் பரிச யித்தால்
தோன்றி விளங்கு மறிவொன்றே சொன்மாத் திரமாய் விடுமுலகம்
ஊன்றி நோக்கா தவர்கட்கே யுளது போலத் தோன்றியிடும்."

(குமாரதேவர்)

பொய்யென் றறிந்தபின்னும் தோற்றிக்கொண் டிருப்பதற்கே கானல் நீர்

திருட்டாந்தம். கானல் நீராகிய பேய்த்தேரைக் கண்ட ஒருவன் தன் தாகத்தைத் தணித்துக்கொள்ளப் பெரிய நீர் நிலையிருக்கிறதென் றெண்ணி ஓடிப்போய்ப்பார்த்து அது பொய்த்தோற்றம் என்று கண்டபின்னும், மறு படி பார்த்தால் அது நீர் போன்றே தோற்றும். ஆனால் அவன் முன்போல் மறுபடி மயங்கான்.

கானல் நீரில் அனுபவமில்லை. உலகில் அனுபவமிருக்கிறதே யெனில் அதற்கே கனவுபோல் என்ற திருட்டாந்தம் கூறப்பட்டது. கனவு பொய் யாயினும் அனுபவமிருக்கிற தன்றோ! அதுபோலவே உலகு பொய்யெனி னும் இதில் அனுபவமு மிருக்கின்றது. தாயுமானவர் மாயையைப் பற்றி,

"தேன்முகம் பிலிற்றும் பைந்தாட் செய்யபங் கயத்தின் மேவும்
நான்முகத் தேவே நின்னா லூட்டிய வகில மாயை
கான்முயற் கொம்பே யென்கோ கானலம் புனலே யென்கோ
வான்முக முளரி யென்கோ மற்றென்கோ விளம்பல் வேண்டும்."
(என்றார்)

"இதன் கருத்து:—— "ஓ! நான்முகக் கடவுளே! உம்மால் சிருட்டிக்கப் பட்ட இவ்வுலகமாயை முயற்கொம்போ? கானல் நீரோ? ஆகாயத் தாமரையோ? வேறே எதுவோ? என்னென்று தான் இதைக்கூறலாம்? இதைத் தாமே கூறியருள வேண்டும்" என்பதாம்.

குருவருளால் தன் ஆன்மசொருபத்தைக் கண்டு அதுவே தானென்ற நம்பிக்கை வந்தபின்பே, நாம் பிரம்மசொருபமே யென்று தெரியும். அப் போதுதான் உலகத்தோற்றம் பொய்யென விளங்கும். நானென என்னை யே நம்பி ஈடேறினேன் என்றது இதுவே. முன்பு தேகத்தை நாமென நம்பிப் பிறப்பிறப்பில் அழுந்தி வருந்ினோம்; இப்போது குருவருளால் ஆன்ம சொருபமாகிய நம்மையே கண்டு நாமென்று நம்பி ஈடேறினோம் என்பதாம்.

"நானென் றிருந்தானின் னானென் றறிந்தபின்
றானென்று கண்டாரென் றுந்தீபற
சந்தேகந் தீர்ந்தாரென் றுந்தீபற" [சொரூபவுந்தியார்]

"நம்மையறி வேவடிவா நாங்கண்டோ நம்மையன்றிச்
செம்மை யுலகத் திரள்காணோ——நம்மைநா
முற்றுப்பா ராதிருந்தோ மல்லா லொருகாலு
மிற்றுப்போ னோமோ வியாம்" [சொரூபசாரம்]

தன் நிஜவடிவைக் கண்டபின் ஆரோபம் ஒழிதலின் உலகம் கானல் நீர் போலும் கனவுபோலும் தோன்றும். அப்போதும் உலகைத் தனக் கன் னியமாகக் காணும் வரை முத்திகூடாது. யாவும் தானாகக்காணுவதும், தன்னையன்றி ஒன்று மில்லாததும், ஒன்றிரண்டென்று கூறவொண்ணா தது மாகிய அகண்டாகார நிலையே முடிவான பிரம்மானந்த நிலையாம்.

" உலகினை வேறதாக வுணர்ந்திடிற் பந்த மாகும்
உலகினைத் தானே யாக வுணர்ந்திடின் முத்தி யாகு
மிலகிடத் தோன்ற லெல்லா மென்னினை வேயென் றெண்ணி
யிலகிடக் கண்டு வேறற் றிருந்தன னிலைமை வேந்தன் "

(குமாரதேவர்)

(குருவருளால் தன் நிஜசொரூபத்தைக் கண்டு சோகம் நீங்கி விசிராந்திபெற்ற சீடன் சற்குருவை வியந்து துதித்தல்.)

"நான் எத்தகைய புண்ணியங்களைச் செய்தேனோ! என் அதிஷ்டந்தான் என்னையோ! நன்னிலம் என்ற விடத்தில் அருளே திருமேனியாகக் கொண்டு எழுந்தருளின நாராயண தேசிகருடைய கடாட்சத்தால் நான் கிருதார்த்தனானேன். எனக்குக் கிடைத்த திருப்தியால் ஆனந்தத் தாண்டவம் புரியா நின்றேன்.

தத்துவஞானம் பெற்றதா லுண்டான ஆனந்தமேலீட்டால் நாடோறும் இவ்வாறு ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிவேன் என்பதைத் தமது திருவுளத்தின் கண்ணே முன்னமே யுணர்ந்த ஞானதிருஷ்டியா லல்லவா என்னைத் தாண்டவா என்ற நாமத்தா லழைத்தனர். அத்தகைய மகிமையையுடைய எனது ஞானசற்குருவே எனக்குத் தாயுந்தந்தையு மாவர்.

[இந்நூ லாசிரியருக்கு இவருடைய குருவால் இடப்பட்ட காரணப் பெயர் 'தாண்டவராயர்.' ஆதலின், நான் தத்துவஞானத்தா லுண்டான ஆனந்தத்தால் சதா தாண்டவம் புரிவேன் என்பதை முன்னாடியுணர்ந்தே எனது ஆசான் எனக்குத் தாண்டவராயன் என்ற நாமத்தைச் சூட்டினார் என்று புகழ்ந்து கூறினபடி.]

இந்தப் பிரம்மானந்தத்தா லுண்டான இம்மகிழ்ச்சியை யான் யாருடன் கூறுவேன். அது என்னுள்ளத்தின்கண் உதயமாகிப் பூரித்து ஜகமெங்கும் வியாபித்துப் பரிபூரணமாகிக் கங்குகரையற்று விளங்குகிறது. அத்தகைய ஒப்புயர்வற்ற ஆனந்தப்பேற்றை அருளவல்ல ஞானதேசிகனையும் வேதாந்த வாக்கியங்களையும் அளித்தருளிய பரமேசுவரனுடைய மலரடிகளைப் பணிகின்றேன்."

[illegible]ானத்தால் உண்டாகா நின்ற ஆனந்தானுபவம் இத்தகையதென மொ[illegible]ாம். இந்நூலைப் பக்தியோடு குருமுகத்தில் ஆராய்ச்சி செய்து இதிற் கூறியபடி அப்பியசித்தோர் நித்தியமும் விசேடமும் பொருந்திய சமாதிநிலையை யனுபவமாக வுணர்ந்து அநுபவித்து ஜீவன் முத்தியடைந்து முனிசிரேஷ்டருக்குச் சமதையாவர்.

வேதத்தில் கூறியுள்ளனவாகிய சாதன சதுஷ்டய முதல் தத்துவஞானத்தா லுண்டாகும் ஆனந்தம்வரையில் நன்கு விளங்கவேண்டியதற்காகக்கூறவேண்டிய யாவும் குறைவின்றிப் பூரணமாகும்படி நன்னிலம் என்

னும் பதியிலெழுந்தருளிய நாராயண தேசிகரெனும் குருபரன் நமதுயோக காலத்தில் தோன்றிக் கட்டளை யிட்டருளினர்.

[நாம் தியானம் செய்யுங்காலேயில் நமது ஞானுசிரியர் உள்ளுக்குள்ளே தோன்றி நமக்குக் கட்டளை யிட்டபடியே நாம் இந்நூலைக் கூறினேமன்றி நமது வல்லமையால் கூறியதல்ல என்பதாம்]

சற்குருவின் பாதகமலங்களில் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட தீர்த்தத்தைச் சிரசின்மேல் புரோக்ஷித்துக் கொண்டால், கங்கைமுதலிய சகல புண்ணிய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநஞ்செய்ததா லடையும் பலனனைத்தும் எப்படியடையலாமோ அதுபோலவே, 'கைவல்லிய நவநீதம்' என்ற இந்நூலைக் கற்றோர்கள் சகல ஞானசாத்திரங்களையும் கற்றுணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானிகட்கொப்பாய் ஆனந்த வாழ்வுறுவார்கள்.

ஓம் தத் ஸத்

கைவல்ய நவநீத வசனம்

முற்றிற்று.

பசு.

(315-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

பசுவின் சாணத்தைப் போலப் பயிர்களுக்கு நேரிடும் ரோகங்களை மாற்றவும் அர்தப்பயிரை விளைக்கவுங் கூடியவஸ்து வேறென்றில்லை. சிவாலய விஷ்ணுவாலயங்களிலும் மனிதர்கள் குடியிருக்கும் கிருகங்களிலும் எதுகொண்டு மெழுகி எதுகொண்டு புரோக்ஷித்துச் சுத்திசெய்கின்றார்கள்? கோமயங்கொண்டு மெழுகிக் கோசலத்தைப் புரோக்ஷித்தல்லவா சுத்திசெய்கின்றார்கள். இத்துணைக் கோமயம் என்னும் பசுஞ்சாணம் மந்திரபலத்தால் யாகாக்கினியிற் பட்டு நீறாகி உட்கொண்ட காலத்து அகத்திலுள்ள துர்க்கந்த துர்மலங்களை யெல்லாம் போக்கு மென்பதற்கும் ஐயுறவுண்டோ? இது பற்றியன்றே "உண்மாசு கழுவுவது நீறென்றே யுபநிடத முரைப்ப" என்றார்.

சகலபுவன கர்த்தாவாயுள்ள ஸ்ரீ கண்ட பரமேஸ்வரர் தமது செம்பவளத் திருமேனியில் உத்தூளித்தற் குரிய திருநீற்றிற்கும் காரணபூதமாயுள்ளவை பசுக்கள் அல்லவா. இதனைச் சண்டேசுர நாயனார் புராணத்தில்,

"சீல முடைய கோக்குலங்கள் சிறக்குந் தகைமைத் தேவருடன்
கால முழுது முலகனைத்துங் காக்கு முதற்கா ரணராகு
நீல கண்டர் செய்யசடை நிருத்தர் சாத்து நீறுதரு
மூல மவதா ரஞ்செய்யு மூர்த்த மென்றான் முடிவென்னே."

என்பதாலறிக.

இத்துணைப் பெருமைவாய்ந்த பசுக்கள் தரும் சாணத்தைத் தூஷிப்பதும் அச்சாணத்தாற் றேன்றிய அருமருந்தாகிய விபூதியை நிந்திப்பதும் கூடாது. வைணவர் சைவர் என்னும் இருபகுதியாரும், விவாகம் விரதம் பிதிர் காரியம் தருப்பணம் தீக்ஷை யாகம் முதலிய காலங்களில் அந்தந்தச் சடங்குகளுக்கு இன்றியமையாப் பொருள்களாக எந்த மிருகத்தின் பொருளைக் கொண்டு நடத்துகின்றனர். பசுக்கள் தரும் பால் முதலிய பொருள்களாலல்லவா ? கிருகசுத்தியே யன்றி ஆத்ம சுத்திக்காக வைதிக கிரியைகளில் உட்கொள்வன எவை ?

பஞ்ச கௌவியம்.

வைணவராலும் சைவர்களாலும் தானஞ் செய்யப்படும், தருமசொரூபப் பொருளாயிருப்பதும் பசு. இயமபுரத்து ஆறுகிய வைதரணியைக் கடப்பிப்பதும் பசு. ஒவ்வொரு சீவராலும் தானம் செய்யப்படும் பொருளாகச் சீதர மூர்த்தியால் கருடர்க்குக் கட்டுரைக்கப்பட்டதும் பசு. கண்ணபிரான் இடைக்குலத்திற் சேர்ந்து பசுக்களின் பின்னர்த்திரிந்து பசுக்களை மேய்த்தது எதுபற்றி ? பசுக்களின் மகிமைகண்டே யல்லவா ? கண்ண மூர்த்திக்குக் கோவிந்தன், கோபாலன் என்ற நாமங்கள் எவற்ருற் கிடைத்தன ? பசுக்களா லல்லவா ? உலகத்தார் சாதுவாயுள்ள ஒருவனைநோக்கி " இவன் பசு " என்று கூறுவது எதனுலே ? பசுவினிடத்துள்ள சத்துவ குணத்தா லல்லவா? கருடன் சிங்கம் பன்றி முதலியவைபோல அசுத்த பதார்த்தங்களை உண்ணுமற் சுத்தமாகிய தாவர பதார்த்தங்களை யுண்ணும் பெரும் புண்ணியமுள்ளவை எவை? பசுக்களே! ஆனுயநாயனுர்,விசாரசருமர் முதலாயினுர் மேலாய பதவியை அடைந்ததும் எவற்ருலே ? பசுக்களாலே யல்லவா ? புறத்தே திருக்கோயில் கொண்டிருக்கும் சிவலிங்கப் பெருமானது அபிஷேகத்திற் கென் ஏற்பட்டுள்ள திரவியங்களுக்குள் எல்லாம் சிறந்தனவாகக் கொள்ளப் பட்டவை எவை ? பசுக்கள் தரும் பஞ்சகௌவியங்களே!

பால் தயிர் முதலிய ஐம்பெரும் பொருளை ஆனினங்கள் அந்தணராதி மக்கள் தேவர் அனைவர்க்கும் உபகரித்தலால் அன்றே உயர்வுடையவாயின.

" ஆய சிறப்பி னுற்பெற்ற வன்றே மன்று ணடம்புரியு
நாய னுர்க்கு வளர்மதியு நதியு நகுவெண் டலைத்தொடையு
மேய வேணித் திருமுடிமேல் விரும்பி யாடி யருளுதற்குத்
தூய திருமஞ் சனமைந்து மளிக்கு முரிமைச் சுரபிகடாம் "

இவ்வுண்மை பற்றி யல்லவா,

" பூவினுக்கருங்கலம் பொங்குதாமரை
ஆவினுக் கருங்கல மரனஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கல நமச்சி வாயவே, " என்ருர் ஆன்ருேர்.

உலக மாதாவாகிய உமாதேவியார் வளர்க்கும்படி கட்டளையிட்டரு ளிய அறங்கள் முப்பத்திரண்டனுள் பசுக்களுக் குணவிட்டுப் பாதுகாத்தலை ஓர் தருமமாக விதித்தது என்னே ?

பசுக்களைக் காத்தலால் அவ்வினம் பெருகும். பெருகவே உழவுத் தொழில் இடையூறின்றி நடைபெற்றேறுங்கும். அவ்வுழவுத் தொழில் நடை பெற்றேறுங்கவே உலகின்கண் பற்பல வறங்களும் தடைபடாது நடைபெற் றேறிவரும் என்னும் கருத்தானல்லவா? இக்கருத்தை விளக்கவே கல்வியில் வல்ல கம்பர் திருக்கை வழக்கத்துள்,

“ ஊன்காக்குமாவிக் குறுதியுழ வாமதற்கா
ஆன்காப்பே காப்பாக வாளுங்கை ” என்ருர்.

தவிர, உலகத்தில் ஒவ்வொரு சுபகாரியங்களிலும் சாதாரண மாகச் சகல ஜாதியாரையும் அந்தணர்கள் ஆசீர்வதிக்கும் போது,

“ ஸ்ரீயாம் வர்த்திஷ்ய ஆயுஷ்யமாயுதா
ஸோபமானம் மஹீயது
தான்யங் தனம் பசுபுத்திர லாபம்
சதசம் வச்சரம் தீர்க்கமாயு: ” என்று

ஆசீர்வதிக்கின்றுர்கள். அவ்வா றுசீர்வதிப்பதில் ஒன்றுயுள்ளது பசு. அந்தப் பசு அதற்கு முந்தியுள்ள தான்யத்துக்கும் தன சித்திக்கும் காரணம். ஆகவே பசுக்கள் ஒருவிதத்தாலல்ல, பல ஹேதுக்களாலும் விசேட முடை யன. ஆதலால் சகோதர சகோதரிகளே !

ஆனினங்காத்தல், ஆவுரிஞ்சுகல் நாட்டல், ஆசாரியர்க்குப் பசுவைத் தானஞ்செய்தல், குற்றமற்ற இலக்கணங்களையுடைய இடபத்தைத் தேவால யத் திருப்பணியின் பொருட்டுக் கொடுத்தல், இளைத்த பசுவைக்கண்டு இரங்கித் தாம் வாங்கிவளர்த்தல், இவைகளெல்லாம் பெரும் புண்ணியங்கள் எனச்சிவாகமஞ் செப்பாநிற்கின்ற தாகையால், பசுவை அடிக்காமல் அன்புட னுதரித்து வளர்க்க நம்புகின்றனம். பிழையுளதேல் ஆன்றேர் பொறுக்க.

வா. ந. வேணுகோபால்,
செங்கழனிமேடு, வாயலூர்.

சந்தாதாரர்களுக்கு.

1921ளு-ம் ஜூன்மீ 30உக்குள் சந்தாத் தொகையை யனுப்புவோர் களுக்கு மட்டுமே பஞ்சாங்கம் இனுமாயனுப்பப் படுமென்று விளம்பரம் செய்திருந்தபடி கடந்தமாதம் அவ்வா றனுப்பியவர்களுக்குமட்டும் பஞ்சாங் கம் அனுப்பினேம்.

சிலர் “ அவர்கள்மட்டுந்தானு பணம் கட்டினுர்கள்? மற்றபேர் கட்ட வில்லையா? ஆகையால் எங்களுக்கு ஏன் பஞ்சாங்கம் அனுப்பவில்லை” என்று மனஸ்தாபமாக எழுதுகிருர்கள். இவர்கள் அறியாமைக்காகவிசனிக்கிறேம்.

ஜூன்மீ 30உக்குள் பணம் அனுப்புவதால் நமக்கு முன்னடிப் பணம் வந்துசேருவதோடு வி. பியில் சஞ்சிகை யனுப்புவதால் நேரிடும் தொழிற் கஷ்டமும் மற்றப் பிரதிகூலமும் இல்லாமலொழிகின்றன. அவர்களால் நேரிடும் இந்த அநுகூலத்திற்காக அவர்களுக்குப் பஞ்சாங்கம் இனுமா யனுப்புகிறோம். ஆதலின் இதில் பாரபட்சமாவது நியாயக் குறைவாவது இல்லையென்று அறியுடையோர்க்கு நன்கு விளங்குமென நம்புகிறோம்.

பத்திரிகாசிரியர்.

பிரகலாதன்.

(267-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பகவான் அருள்மொழிகளை அடிவிற்காண்க:—

1. மேன்மை தங்கிய நீதியதிபரவர்களே! வாதியின் வாதத்தைச் செவியற்றுச் சந்தோஷிக்கிறேன். வாதி உலகேஸ்வரனென்றும், ரக்ஷகனென்றும் சொல்லுவதற்கே அருகரல்லர். ஏழு உலகத்தில் இவர் மூன்றுலகிற்கே அரசனாக இருந்துவந்தார். மற்ற நான்குலகிற்கு இவர் எக்காலத்தும் ராஜாவாக இருந்ததில்லை. இக்காரணத்தால் இவரை உலகேஸ்வரனெனச் சாற்ற வழி யில்லை.

இங்கு நம்முன் தோற்றும் அகண்ட வெட்டாரவெளியி லிருந்து, எத்தோற்றப்பொருளாயேனும் இவர் சிருஷ்டிப்பாரேயானால் வாதியை சிருஷ்டி கர்த்தா எனச் செப்பலாம். இவர் சில்லரை யதிபர்களாகிய இந்திரன், ஆதித்தன், சந்திரன், வாயு, அக்னி, வருணன், யமன் முதலானோர் செய்தொழிலை, தன் பராக்கிரமத்தால் அவர்களைத் தன்னிருப்பிடம் சேர்த்து அவர்களைக் கொண்டே தம் இஷ்டம்போல் நடப்பிவித்து வந்திருக்கிறார். இச் செய்கையானது பேராசை பெரு நஷ்டம் என்ற வாக்கை ஒத்திருக்கிறது. அழிந்துபோகும் சரீரத்தை வாதிக்குக் கொடுத்திருந்தும், தான் என்றும் நிலையுடனிருக்கும் சரீரியெனக் கருதியல்லவா தேவர்களை யெல்லாம் பிடித்து தும்சம்செய்து, மூவுலகிற்கு சக்கிரவர்த்தியாக இருந்து வந்திருக்கிறார். ஜீவர்களுக்கும் ஸ்திரமான சரீரத்தைக் கொடுத்தால் பலத்த தேகிகளே உலகில் மீந்து, அற்பஜீவர்களைத் தங்கள் பராக்கிரமத்தால் நசுக்கி வருவார்கள். உலகிலே ஒருவன் ஒரு தேசத்திற்கு அரசனாயிருந்தால் அதோடு திருப்தி அடைகிறானில்லை. பல ராஜாக்களையும் தன்னடிமையாக்கித்தான் ஒரு கடவுளென்ற உன்னத நிலையையடைய யோசிக்கிறான். இத்தகைய ஆளும்ஜாதியாரை ராக்ஷசரென்றே சொல்லவேண்டும். ஏனெனில் அவர்களிடம் நல்ல சித்தம் சற்றேனுமிராது. எப்போதும் வஞ்சகபுத்தியே குடிகொண்டிருக்கும். வாதி மேற்சொன்ன விஷயங்களுக் கெல்லாம் ஈசுவரரென்றே சொல்லலாம்.

நாம் உலகத்தை உற்பத்திசெய்கிறோம், ரக்ஷிக்கிறோம்; அழிக்கிறோம். எமக்குத்தான் இவ்வதிகாரம் உண்டென்பது உலகமே அறியும். சகல சரு

தியும் எம்மகிமையைப் பற்றிப் பேசும்; இப்படி யிருக்க ராக்ஷஸகுணத்தை யுடையாரும், நம்மால் சிருஷ்டிக்கப் பட்டவருமாகிய இவ்வாதி தன்னை ரக்ஷகனென்று சொல்லுதல் பொருந்தாது.

எம்மால் உற்பத்திசெய்யப்பட்ட ஜீவன்களில் எதாவதொன்று தன் புய பல பராக்கிரமத்தால் பல ஜீவர்களையும் இம்சிக்கும் துஷ்டாத்மா வாகலாம். அக்கொடியோன் இம்சை சகியாத பலஹீனர்கள், தங்களை உபத்திரவிக் காது ரக்ஷிக்கக் கேட்டுக் கொண்டு அவனைத் தங்களுக்குக் காவலனாய் நியமித்துக் கொண்டு அவனுக்கு வரிகொடுக்கலாம். அவர்களுக்குள் ஏற் படும் சச்சரவுகள் முதலிய விவகாரங்களைத் தீர்த்துவைக்கும்படி அவனை வேண்டிக் கொள்ளலாம். அவனைக்கடவு ளாகவும் அவர்கள் வணங்கலாம். இக்காரணங்களால் வாதி ஈசுவரனாகமுடியுமா ?

இந்தவாதி சுருதி யுக்தி அனுபோகத்திற் கொப்பத் தன்னை உலகேஸ்வரனென்றுவது, ரக்ஷகரென்றுவது ரூபிக்கவில்லை. வாதி ஈசுவரனா யிருந் தால் ரக்ஷகத்தொழிலையும், உலகேஸ்வர பட்டத்தையும், அரசாட்சியையும் பெற தாவாசெய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. வாதி தாமே தம் கோரிக் கையை எவர் தயவுமின்றி நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம். ஆனதால் முதலா வது நிரூபணம் நமது பக்கம் சாதகமா யிருக்கிறது.

2. நாம் உலகத்தை மிகு ரம்மியமாகவும் ஆச்சரியகாமாகவும் நிர்மா ணித்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு தோற்றப்பொருளும் இத்தனை நாள் தான் தோற்ற ரூபமாய் நிகழவேண்டு மென்பது உலகத்தினமைப்பு; எதுவானு லும் அழியும் தன்மையாகவே உற்பத்தி செய்யபடுகிறதேயல்லாமல் என் றும் ஸ்திரமான தோற்றங்களை ஸ்தாபிப்பதில்லை. எந்த ரூபப்பொருளும் அழிந்து பின் வேறு தோற்றப் பொருளாக இயங்குமே யல்லாது ஒரே விதத் தோற்றத்துடன் என்றும் நிலை நிற்க இவ்வுலகம் சிருஷ்டிக்கப்பட வில்லை. என்றும் சாசுவதமான ரூபப்பொருள்களாக உற்பத்திசெய்தால் இவ்வுலகம் இரமிக்காது.

மனிதர்களில் இராமனைப்போன்றே கண், காது, மூக்கு முதலிய சகல அவயவங்களுடனும், பால்யம், வாலிபம், வயோதிக மின்றி என்றும் பதி னாறு வயதுடனும், குபேரனைப் போலவும், எல்லோரையும் குணத்திலும், செய்கையிலும் ஒரே விதமாகவும், ஸ்தாவரங்களில் எல்லா மரங்களையும் வேம்பாகவும், மிருகங்களில் எல்லாவற்றையும் சிங்கமாகவும் சிருஷ்டித்தால் உலகம் நன்றாயிருக்குமா ? உலகம் நவீனத்திற்கு ஆசைப்படுகிறதா? பழை மைக்குக் காதல் கொள்ளுகிறதா? பழையனகழியாவிட்டால் புதியன எங்கு உற்பத்திசெய்து நிற்கச்செய்வது .பழையவைகளை அழித்தல்லவா புதியவை களைச் சிருஷ்டிக்க வேண்டும்.

வாதி தன் வாதத்தில் நம்மிடத்தில் ஈசுவரத்தன்மை இல்லையென்று சொன்னார். இவரைப்போன்ற அறிவுடையாருக்கு நம் சிருஷ்டியையும்,

நம்மையும் நினைத்தால் சுசப்பாகத்தானிருக்கும். மனிதர்களுக்கு ஆயுசு 120 தான் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நூற்றிருபதாண்டிற்குள் என்றைக்கும் இச்சரீரங்கள் அழியலாம். அதுதன் கர்மத்திற்கீடாகவே தேகம் ஆயுள் க்ஷேமம் முதலிய யாவும் அமைக்கப்படுகின்றன. வாதி தன் தேகத்தைத் திரும்பக் கேட்பது நடவாததும் சிருஷ்டிக்கிரமத்திற்கு ஒவ்வாததுமான விஷயம். வாதியின் தேகம் கால அளவின்படி அழிவுற்றது.

3, 4. வாதி ஜீவர்களைக்கொடுமையாய் நடத்தவில்லையெனச் சொல்லுகிறார். வாதி திரிலோகங்களையும் தன் சுவாதீனம் செய்து கொண்டு, இந்திரன், ஆதித்தன், சந்திரன், வாயு, அக்கினி, வருணன், யமன் முதலானோர் செய்கிற அதிகாரங்களைத் தானே செய்துகொண்டு, யக்ஞங்களிலே அவர்களுக்கான அவிர்ப்பாகங்களைத் தானே கைக்கொண்டும், திரிலோக ராஜ்ஜியாதி பத்தியத்தினாலே அதிக கர்வமுற்றவராய்ப் பொங்கி, கந்தருவர் கீதங்கள் பாட சித்த சாரண பன்னகாதிகள் மிருதங்க கோமுகாதி முதலிய வாத்தியங்களை வாசிக்க, வித்யாதரர் ஜெய ஜெய சத்தங்களினால் துதிக்க, அப்ஸரஸ்திரீகள் நாட்டியங்கள்செய்ய மனதிற்கினிமையான போகங்களை அனுபவித்தும் கொடிய பாதகமாகிய மதுவைக் குடித்தும், தன்னைக் கடவுளாக வணங்கவேண்டு மென்றும் அட்டகாசத்துடன் ராஜ்ஜியபாரம் செய்து வந்தார். இவ்வித அரசனை நாம் அழித்தது நீதியா, அநீதியா?

அகங்காரத்தாலல்லவா, கடவுள் ஒருவர் தனியே இருக்கிறார் என்ற எண்ணமும் இல்லாது போயிற்று. இந்த அயோக்கியர்களாலல்லவா? என்னுமனமும் கெடுகிறது. "கடவுள் இல்லை. நான் தான் கடவுள்" என்று சொல்லும் மூடனிடம் "நான்" என்ற மமதை எவ்வளவுதூரம் வயிரமேறியிருக்கும். இவ்வாதி சுத்தாத்மாவாய் இருந்தால் தன்னைக் கடவுளென எல்லோரும் வணங்கக் குடிகளை இம்சிப்பாரா?

மேலே கண்ட காரணங்களால் வாதி ஒரு கொடுங்கோன் மன்னன் ஆகவே இந்தப் பிரதிவாதிக்குள்ள அதிகாரப்படி வாதியைக் கொன்றிருக்கிறேன். வாதிக்கு எம்மாத்திர பரிகாரமும் கிடைக்கத்தக்கதில்லை.

நீதியதிபரவர்களே நன்றாய் யோசித்துத் தீர்ப்புச் செய்வீர்களென்று என் வாதத்தை இத்தோடு நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

(குறிப்பு.—1-ம் பிரதிவாதியின் நியாயவாதமும், நியாயமுடிவும் அடுத்தாப்போல் தொடர்ந்து வரும்)

எஸ். அயோத்திராம்,
திண்டுக்கல்.

ஓர் மூடபோதனை.

நம மித்ர சகோதர சகோதரிகளே!

நேற்று (24-3-22) நாம் சென்னையில் நமது காரியாலயத்தினின்றும் வாசஸ்தலத்திற்குச் சென்றுகொண் டிருக்கையில், ஸ்காட்லண்ட் மிஷனைச்சேர்ந்த சுமார் 60 வயதுடைய ஒரு கிருஸ்தவ உபதேசி கையில் ஒரு அடுக்குச் சிறு புத்தகங்களை வைத்துக்கொண்டு புரசபாக்கம் கடைவீதியில் நின்று பிரசங்கமாரி பொழிந்துகொண் டிருந்தார். அவர் பிரசங்கம் செய்துகொண்டே இடையிடையில்,

"அய்யோ! உலகம் தலைகீழாக அடியோடு கவிழ்ந்துவிடப் போகிறது. அப்போது தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டுவோர் இப்புத்தகத்திலுள்ள மார்க்கத்தை வாசித்துப் பாருங்கள். இதன் விலை காலணாவே, முந்திக்கொள்ளுங்கள்," என்று சத்தமிட்டுக்கொண் டிருந்தார். அங்குநின்ற ஒருவன் அவரிடம் ஒரு புத்தகம் வாங்கினான். அதை நமக்கறிமுகமான ஒருவன் வாங்கிவந்து நம்மிடம் காட்டி "இது நமக்கு உதவுமா? நான்கூட வாங்கலாமா?" என்று நம்மைக் கேட்டான். அதன்மேல் "இது நம்மவர்க்கு ஒரு இம்மியும் பயனளிக்காது, இதற்களிக்கும் காலணாவை அதோ அந்த மூடவனாகிய யாசகனுக்கு அளிப்பாயேல் மிக்க நலம்" என்று கூறிவிட்டு, நாம் சற்று அங்குநிற்க நேர்ந்தது.

அந்த உபதேசி இன்னும் எத்தகைய பெரும் பொய்யைக்கூறித் தம் புத்தகங்களை விற்றாலும் விற்கட்டும். அது அவர் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகச் செய்யும் தொழில். ஆனால் அவர் செய்யும் ஆபாசப் பிரசங்கத்தை நம்மவர் செவிகொடுத்துக் கேட்பதே நம்மனதிற்கு வருத்தத்தை யளித்தது. அவர் பிரசங்கத்தின் சாரமாவது:—

"ஆடு, மாடு, கோழி இவற்றைப்புசிப்பது பாபமென்று கூறல் மூடத்தனம். மாட்டில் பாலையும், அதிலிருந் துண்டாகும் தயிர் நெய் முதலியவற்றையும் மட்டும் உண்ணவில்லையா? பால் மாட்டின் இரத்தத்தி லிருந்து தானே உண்டானது. இவற்றை யருந்தும்போது அதே இரத்தத்தா லுண்டான அவற்றின் மாமிசத்தைப் புசித்தால் மட்டும் பாபம் எங்கிருந்து வரும்? ஆண்டவன் இவ்வுலகிலுள்ள யாவற்றையும் மனிதனது சௌகரியங்களுக்காகவே படைத்தார். மநுவைப்படைத்தார் தம்மை வணங்க, மனிதன் தவிர மற்ற செந்துக்களுக்குப் பகுத்தறி வில்லாததால் ஆன்மா வென்பதில்லை........." என்பதே.

இவ்வாறு கூறிக்கொண்டே அப்பிரசங்கி நாம் "புத்தகம் வாங்குவதிற் பயனில்லை" என்று கூறியதைக் கவனித்தார். உடனே நம்மைச் சுட்டிக் காட்டி "அவர் ரொம்பபுத்திசாலி, அவர்மேல் தப்பில்லை. படிப்பில்லாததால் அறிவு விளங்கவில்லை" என்றார். நாம் அவரைநோக்கி "நான் படிக்

காதவனானதால் தாங்கள் ஒரு விஷயம்மட்டும் எனக்கு அறிவிக்கலாம். இப்போது மற்ற செந்துக்களுக்கு ஆன்மா இல்லையென்றீரே, ஆன்மா என்பது என்ன? அது எங்கேயிருக்கிறது? அதின் இலட்சணமென்ன? உமக்குக்கூற அவகாசமின்றேல் உமது பைபில் என்ற புத்தகத்தில் எப்பாகத்திலவ்விஷயம் இருக்கிறது? அதையாவது கூறும்!" என்று வினவினோம்.

பிரசங்கி "உமது கேள்விக்கு நாம் பதில்கூற இங்குவரவில்லை. நான் கூறுவதைக்கேட்கப் பிரியமில்லாவிட்டால் உமது வழிபார்த்துக்கொண்டு போம்" என்றார்.

நேயர்களே! கேள்விகேட்டால் இவர்கள் இப்பாடமே ஒப்பிப்பது வழக்கம். ஆன்ம இலட்சணம் இன்னதென்று அனுபவமாக அறியும் மார்க்கம் இவரிட மிருந்தாலன்றோ இவருக்கது தெரியும். இவர் குருவுக்கே தெரியாதெனின் இவருக் கெப்படித் தெரியும்? ஒன்றைத் தின்பதனால் பாபமுண்டாவதில்லை யென்பதும், ஒரு சீவனுக்கு இம்சையை யுண்டு பண்ணுவதே பாபம் என்பதும், பால் தயிர் நெய்யை நாம் உண்பதால் அவற்றையளிக்கும் சீவன்களுக்கு ஒரு வருத்தமும் உண்டாவதில்லை யென்பதும், ஆகிய இவற்றையறியும் ஆற்றலில்லாத இவர் ஆன்மலட்சணத்தை யெப்படி யறியப்போகிறார்?

நாம் முன் கூறியதுபோல் அவர் ஜீவியத்தொழிலை அவர் வேறுவிதியில்லை யென்று செய்கிறார். இப்போது நாம் கவனிக்க வேண்டியது நம்மவரையே. நம்மவர்கள் இத்தகைய அன்னியமதப் பிரசங்கிகளின் பேச்சைச் செவியேற்கலாகாது. இத்தேகத்தி லிருக்கும்போதே மோக்ஷானந்தத்தை அங்கை நெல்லிபோல் காணக்கூடிய மார்க்கத்தையுடைய நாம், அத்தகைய நமது மதத்தைத் தூஷிக்கும் அன்னியமதப் பிரசங்கங்களைக் கேட்பதே பெரும்பாதகமாகும்; நமது மதத்தையேனும் குருவையேனும், பெற்றோரையேனும், கற்புடையமாது தன் கணவனை யேனும் பிறர் தூஷிப்பதைச் செவியால் கேட்பதே பாதகமென நூல்கள் முறையிடுகின்றன. ஆகையால் சகோதர சகோதரிகளே, அத்தகைய பிரசங்கிகள் பிரசங்கிப்பதைக் கண்டால் எட்டப்போய் விடுங்கள். அவர்கள் பேச்சைச் செவியில் போட்டுக் கொள்ளாதீர்கள். அங்கு நின்று அவர்கள் கூறுவதைக் கேட்டுக்கொண்டு, பிறகு அவர்களைக் கேலி செய்துகொண்டு செல்வதால் உங்கள்காலம் வியர்த்தமாகக் கழிகிறதன்றி வேறில்லை,

ஓம் தத் ஸத் சீடன்.

இல்லறம்—ஜீவகதி.

(347-வது பக்கத் தொடர்ச்சி)

இவ்வாறு பூமிக்குட் புதைக்கப்பட்ட சரீரம் பலவகையான துன்பங்களை யடையுமென்பது கொண்டு பூமிக்குட் பிரேத சரீரத்தைப் புதைக்

கப்படாதென்பது முற்குறித்த நூல்களின் கருத்து. அன்றியும் பூமிக்குட் புதைப்பதனல் உலகத்தில் வசிக்கும் ஜீவவர்க்கங்களுக்கு மிகுந்த துன்பம் நேரிடும். எவ்வாறென்னில், பூமிக்குட் புதைக்கப்பட்ட பிரேத சரீரம் நாள டைவிலழுகி அதிலிருந்து துர்க்கந்த முண்டாகும். பிணநாற்ற மெத்தகைத் தென்பது யாவரு முணர்ந்ததே. அந் நாற்றத்தைச் சுவாசித்த ஜீவர்கள் பலவகையான கொடிய நோய்களாற் பீடிக்கப்படுவார்கள். சில சமையம் மரணுபாயமான நோயுண்டாவதும் உண்டு. பூமிக்குள் அழுகுவதினல் உண்டாகும் நாற்றம் ஒரு சமையம் அறியப்படாம லிருந்தாலும் மழைபெய் தால் அப்பொழுது அவசியம் வெளிப்படும். பூமிக்குள் ஊறின தண்ணீ ரைச் சூரியகிரணங்கள் மேலிழுத்துப் பரவச்செய்யும். வாயுமுற்றும் விஷ வாயுவாய் விடும். இதனுலுண்டாகும் விஷநோய் பிராணுபத்தை யுண்டாக் குந் தன்மையுடையதே. இக்காலத்தில் சர்வ சாதாரணமா யுண்டாகிற விஷபேதி முதலிய பல கொடிய வியாதிகளுக்கு இதுவே காரணமென்பது இந்துவைத்திய மஹான்களுடைய அபிப்பிராயம். ஐம்பது வருஷங்களுக்கு முன் இந்த விஷபேதி யென்பது அதிகமில்லை, மார்கழி முதலிய பனி மாதங்களில் சில இடங்களில் அரிதா யுண்டாகும். அப்படி யுண்டானுலும், அற்ப ஔஷதங்களால் நிவிர்த்தியாகும். மரணுபாயம் நேரிடுவது வெகு சொற்பம். அதன்பின் நாள் அடைவில் அது விருத்தியாய் இப்பொழுது சாதாரண வியாதியாய்க் கருதப்பட்டுப் போயிற்று. இப்போழுது பிரேதங்க ளதிகமாய்ப் புதைக்கப்படுகின்றன வாதலால் அது விருத்தியாய் விட்ட தென்றே பெரியோர் கருதுகிருர்கள். ஆதலாற் புதைப்பதனுல் தீமையே ஒழிய நன்மையில்லை யென்பதாம்.

அக்கினியால் தகனம் செய்வதில் தீமைகள் நேரிடா. பிரேத சரீரம் சாம்பலாய் விடுவதனல், அசுத்த முண்டாவதற்கு இடமில்லை. இனிவிஷ யத்தைச் சிறிது கவனிப்போம். சரீரம் தகிக்கப்படுவதனல் சரீரோற்பத் திக்குக் காரணமாயுள்ள ஜீவஜடசக்தி யணுக்கள் களங்கமற்று மேலேகிளம் பும். அவை பரமாணுக்களாய் ஆகாயத்தில் பாவிச் சந்திரமண்டலத்தை யடையும். அந்தச்சந்திரமண்டலம் உப்புமண்ணும் நீரும் கலந்த அண்டமா மென்பது வேதத்தின் கருத்து. சூரியவெப்பமும் அதில் தாக்கும். உப்பு, நீர், வெப்பம், இம்மூன்றிலும் அவ்வணுக்கள் பரிபாகப்பட்டு மறுபிறவி யெடுக் கும் ஆன்மாக்களின் சரீரகாரண பரமாணுக்களா யிருக்கும். இந்தப் பிரே தத்தின் அணுக்கள்போ யடைவதினுலே சந்திரமண்டலத்துக்குப் பிதிர் லோக மென்று பெயர்கூறும் உண்மைநூல்கள். பிருதிவி சம்பந்தமான அண்டங்களில் அளவில்லாத சந்திரர்களுண் டென்பதும் அவ்வாறே யள வற்ற சூரியர்களுண் டென்பதும் நூல் கருத்தென்பதை யீண்டு ஊகித் துணர்க. இந்தப் பூவுலகத்தி லிருந்து எட்டுச் சூரியர்களைக் காணலா மென்பது வேதத்தின் சம்மதம். யோக சாட்சியால் அதனுண்மையை

உணர்ந்த நமது முன்னோர்களும் வெளியிட் டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் அளவற்ற வான்மாக்கள் மறுபிறப்பை யடைவதற்குத் தடையேது மிராது என்று கொள்க.

இதுகாறுங் கூறியது நமது முன்னோர்கள் ஏற்படுத்தி யிருக்கும் சில கன்மங்களின் உண்மையை விளக்குதற்கேயாம். அதுதான் பிதிர் கிருத்தியம் என்னப்படும் சிறந்த கிரியையாம். இதரத் தேசத்தாரால் ஒருபோதுங் கண்டறியப்பட் டிராததும் கண்டறியக் கூடாததுமாகிய சிறந்த கிரியையாம். இதனையே பிதிர் யக்ஞமென்று நூல்கள் புகழ்ந்துகூறும். இந்தப் பிதிர்யக்ஞத்தை உத்தேசித்தே சத்புத்திரர்களைப் பெறவேண்டுமென்று நூல்கள் விதித்தன. இதனாலேயே "புத்" என்னும் நரகத்தினின்றுங் காப்பாற்றுவதற்காகச் சத்புத்திரனை யடையவேண்டு மென்றும், புத்திரனில்லாதவர்க்குச் சொர்க்காதி புவனங்கள் கிடையா வென்றும் கூறின. நரகத்தில் வீழாதபடி காப்பாற்றக்கூடிய சத்புத்திரனைப் பெறுவதற்காகவே தாய்தகப்பனாகிய இருவம்சத்திலும் பழிபாவ மின்றிக் குற்றமற்று விளங்கும் சந்ததியிற் பிறந்த பெண்ணை முயற்சித்துத் தேடி விவாகம் செய்து கொள்ளவேண்டு மென்றும், அவ்விதமான வரனைத்தேடிப் பெண்ணுக்கு விவாகம் செய்துவைக்க வேண்டுமென்றும் விதித்தன. பிதிர்யக்ஞம் செய்வதற்குச் சொந்தப் புத்திரனே யுரியவன். புத்திரனில்லாத பட்சத்தில் பேரன், அண்ணன், தம்பியிவர்களும் உரியவராவார்கள். அவர்களுமில்லாத பட்சத்தில் நெருங்கின தாயாதிகளில் யாராவது செய்தற் குரியராவார். மற்றையரெல்லாம் அதமாதம பட்சமேயாம். பிதிர்யக்ஞமாவது மாதா பிதாக்களுடைய பிரேத சரீரத்தைத் தகித்து அதிலுள்ள ஜீவசக்தியையும், மரணத்தறுவாயில் சிதறுண்டிருக்கும் ஜீவசக்தியையும் ஒன்றுசேர்த்து அது செல்லுதற்குரிய இடத்துக்குச் செலுத்துவதும், கெட்டுப்போன சரீரத்தை விட்டுச் சூட்சும சரீரத்தோடு வெளிப்பட்ட ஆன்மாவை யது செல்லுதற் குரிய இடத்துக்குச் செல்லச் செய்வதுமாகிய ஓர் கிரியையாம். ஜீவான்மா செல்லவேண்டிய இடத்துக்குச் சென்ற பின்னும் அது நரகமுதலிய இழிந்த இடங்களாயின் அதினின்றும் விடுவிப்பதுமாம். இதனைச் சிறிதாராய்வோம்.

சூட்சுமத்தோடு செல்லும் ஜீவான்மா பாபமற்ற நிர்மலமான தாயின் உடனே சொர்க்காதி புண்ணிய பதவிகளை யடைந்துவிடும் என்றும் பாபாத்மாக்களாயின் அதோகதியாகிய சந்திரமார்க்கத்தில் சிக்குண்டு ஏறுவது மிறங்குவதுமாக உழன்று பரமாவதியாகிய ஒரு வருடத்துக்குள் குறித்த விடம் போய்ச் சேருமென்றும் முன்னரே கூறினோம். இவற்றுள் இரண்டாவது கூறப்பட்டதற்கும், பூமியிற் சிதறுண்ட ஜீவசக்திக்கும் இக்கிரியை மிகச் சிறந்ததாம். பூமியிற் சிதறுண்டது எவ்வளவு நிற்குமெனில் இறந்தவன் வியாதியாய்ப் படுத்துக்கொண் டிருந்த விடத்திலும், இறந்த விடத்தி

லும், பிரேதத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு போனவிடத்திலும், அதைக் கீழே யிறக்கிவைத்த விடங்களிலும், தகனஞ்செய்த இடத்திலும் சிதறித்திரியும். இவற்றையெல்லாம் ஒன்று சேர்ப்பதற்குத்தான் தகனநாள் முதல் பனிரண்டுநாள் கர்மம் செய்யப் படுகின்றது.

இனத்தையினம் பற்றும் என்பது இயல்பு. ஆதலால் வீட்டிலும் தண்ணீர்க்கரையிலும் ஒரு கல்லைப் புதைத்து அதில் தர்ப்பணம் செய்யப்படும். சொந்தப் புத்திரர்களுடைய சரீர சம்பந்தமாகிய நீரில் சரீரசக்தி கலந்திருக்கும். சரீரசக்தி வெளிப்படுதற்காகவே தர்ப்பையால் செய்த பவித்திரமும், எள்ளும் கலக்கித் தர்ப்பணம் செய்யப்படுகின்றது. எள்ளும் தர்ப்பையும் சரீரத்திலுள்ள அசுத்த அணுக்களை யுடனே வெளிப்படுத்தும் வலிமையுடையன. இதனாலேதான் கட்டி முதலானவற்றுக்கு எள்ளை வதக்கிவைத்துக் கட்டவும் கர்ப்பசூதகம் சரியாய் வெளிப்படுவதற்குத் தருப்பையைக் கஷாயம்வைத்துக் கொடுக்கவும் வைத்தியநூல்கள் விதித்தன. தர்ப்பை அதிகமான கடுங்காரமுடையது ஆதலால் கன்றையீன்ற எருமை முதலியவற்றுக்கு நாணற்புல்லைப் போட விதித்திருக்கின்றது வைத்தியநூல். இவ்விரண்டும் கூடிக் கையில்சேர்ந்து தண்ணீருடன் கலக்கச் சரீரத்திலுள்ள பழைய அணுக்கள் அவற்றுடன் கூடி வெளிப்படும். அந்த நீரைப் புதைத்திருக்கும் கல்லில் விடுதலால் அவ்வணுக்கள் அதனுடன் கலந்து கூடி நிற்கும். இங்ஙனம் புத்திரனுடைய அம்சமாகிய அணுக்கள் கூடின அவ்விடத்தில் இறந்தவன் சரீரத்தினின்றும் சிதறுண்டிருக்கும் அணுக்கள் வந்துகூடும். நாளடைவில் எல்லாங் கூடிவிடும். பன்னிரண்டு நாட்களுக்குள் கூடிவிடும். அதனாலேதான் இறந்தவனைப் பிதிர்க்களுடன் கூட்டுவதாகிய சபிண்டீகரணம் என்னும் கிரியை செய்யப்படுகின்றது. ஒன்றாய்ச்சேரவே பிதிர்லோகம்போய்ச் சேர்ந்துவிடும். பிதிர்லோகமாவது சந்திரலோகமேயாம். இங்ஙனம் கூறியது சரீரத்துக்குக் காரணமாயிருந்த சிற்சடசக்தி யடங்கிய அணுக்களுக்கேயாம். ஆன்மாவுக்கல்ல. சந்திரலோகத்தில் இவை பரிபாகப்பட்டு மறுபிறப்புக்குக் காரணமாய்நிற்கும். பூலோகத்தில் மரித்தவன் சந்ததியாரால் செய்யப்படும் பிதிர்க்கிருத்தியங்களில் நீர் முதலிய பிதிர்லோகத்தை யடையும். ஆவியாய்ச் சென்றடையும். இனத்தோடு இனங்கூடும் இயற்கையால் பிதிர்க்களுடைய சரீரத்தையே சென்று பற்றும். அதுவும் இதனை யெளிதிற் கிரகித்துக் கொள்ளும். இந்தத்தர்ப்பணாதிகளும் சிராத்தமும் நித்தியமும் செய்யவேண்டியதே. அது முடியாமைபற்றி வருஷத்துக்கொருதரம் வரும் அந்தத் திதியிலும், அமாவாசையிலும் அவசியம் செய்து தீரவேண்டும். அமாவாசையிலும் சிராத்தம் செய்வது முடியாத விஷயமாதலால் அமாவாசையில் தர்ப்பணமே விதிக்கப்பட்டது. அமாவாசை வெகு சிறந்தநாள். ஏனெனில் சூரியனுக்கும் பூமிக்கும் நடுமத்தியில் சந்திரமண்டலம் நிற்கும். அவ்வாறு

சூரியனும் சந்திரனும் கூடுவதனையே அமாவாசை யென்பர். பூமிக்கும் சந்திரமண்டலத்துக்கு மிடையில் யாதொரு தடையு மில்லாமையால் நாம் செய்யும் தர்ப்பண நீர் ஆவியாய்ச் சூரியனால் மேலே யிழுக்கப்பட்டுச் சந்திர மண்டலத்தை யுடனே அடையும். அந்நீரோடுகலந்து வெளிப்படும் அணுக்களைப் பிதிர் சரீரம் உடனே கிரகியம் பண்ணிக் கொள்ளும்.

(இன்னும் வரும்.)

சிவானந்தசாகர யோகீஸ்வரர்.

இந்தியாவில் பிறமதப் பிரசாரம்.

24-3-22. சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் ராய்ட்டர் தந்திப்பத்தியில் "இந்தியாவில் கிறிஸ்துவப் பிரசாரம்" என்ற சங்கதியை நேயர்கள் வாசித்திருக்கலாம். மாஜி கவர்னர்ஜெனரலாயுள்ள லார்டு கர்ஸன் செம்ஸ்போர்டு பிரபுக்கள் முதலாயினோர் கிறிஸ்தவ மத விஷயமாக அக்கரை மேலிட்டு 6—ஸ்திரீகள் உள்பட 25—கிறிஸ்தவ பாதிரிகளை இந்தியாவுக்கு அனுப்பி நம் ஹிந்துக்களைக் கிறிஸ்தவ மதத்தில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு பிரசாரம் செய்ய அனுப்பப் போகிறார்கள். ஆறாயிரம் மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் உள்ள அவர்கள் தங்கள் மதத்தை இந்தியாவில் பரவச்செய்ய வேண்டுமென்று பெரும் முயற்சிகள் செய்யும் போது, நாம் கண்மூடித்தனமாயிருக்கலாமா? நாம் இதுவரையில் நம்மத விஷயத்தில் மிகவும் அசிரத்தையாகவும் ஊக்கமில்லாமலும் இருந்ததின் பயனாக நம்சகோதரர்களில் அநேகம் பெயர்கள் நம்மத உண்மையை அறியாமல் இதர மதத்தில் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டார்கள். ஆனால் இந்தியாவின் மற்ற பாகங்களாகிய பம்பாய் பஞ்சாப் முதலான விடங்களில் ஹிந்து மிஷனரிசொஸைடி என்றும் ஆரிய சமாஜம் என்றும் சங்கங்கள் ஸ்தாபித்து தெரியாமல்போன நம் சகோதரர்களை பிராயச்சித்தம் செய்து திரும்பவும் நம் மதத்தில் சேர்த்து விடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக அவ்விடம் அதிகமாக நம் சகோதரர்கள் இதர மதங்களில் சேருவதில்லை. நம் தென் இந்தியாவில் நம் மதத்திலிருந்து அறியாமையால் போனவர்களைத் திருப்பிச் சேர்த்துக்கொள்ளும் படியான ஏற்பாடு ஒன்றையும் நாம் செய்யவில்லை. அதனால்தான் நம்முடைய தென் இந்தியாவில் நம் சகோதரர்களில் பலர் இதரமதத்தில் சேர்ந்து விட்டார்கள். இவர்கள் அனைவரும் நம்முடைய மதத்தின் உண்மையை தெரியாமலே கிறிஸ்தவமத பாதிரிகளின் பிரசங்கமாகிய வலையில் சிக்குண்டு அகப்பட்டுப்போனார்கள். நம்முடைய மதத்திற்கு அதிபதியாக உள்ளவர்கள், கிறிஸ்துவ பாதிரிகள் செய்வதுபோல் பல இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்களும் காலேஜுகளும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும், நம்மதத்தின் உண்மையை பாமரஜனங்கள் அறியும் பொருட்டு ஊர் ஊராய்ச்சென்று பிரசங்கம் செய்வதற்கு பிரசாரகர்களை ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும். மதவிஷயமாகப் போதனை

செய்யும்படி கிராமப்பள்ளிகளுக்கும் நகரப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் மடத்தின் ஐவேஜிலிருந்து கிரான்டு கொடுக்க வேண்டும். அறியாமையினால் இதர மதத்தில் சேர்ந்தவர்களை, பிராயச்சித்தம் செய்து திரும்ப நம் மதத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படி நம்முன்னோர்கள், தவறிப்போய் மற்ற மதங்களில் சேர்ந்து இருந்தவர்களை மீண்டும் சுயமதத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அப்படி நாம் ஏன் செய்யக்கூடாது?

முன்னோர்களால் தருமத்திற்கு என்றும் மடத்துக்கென்றும் வைக்கப்பட்ட சொத்துக்கள் அவைகளின் பொருட்டுச் செலவு செய்யப்படாமல் வீண் விவகாரங்களிலும் வாண வேடிக்கை சதிர்க்கச்சேரியிலும் செலவழிக்கப்படுகின்றன. இது வரையிலும் போனது போகட்டும். இனிமேலாவது மடாதிபதிகள் விழித்துக்கொண்டு தங்கள் கடமைகளைச் சரிவரச்செய்வார்களென்று நம்புகிறேன் என்று ஸ்ரீமான் ரகுபதி எழுதுகிறார்.

(சு—மி.)

குறிப்பு:—ஹிந்து பத்திரிகையில் வெளிவந்த மேற்படி விஷய மன்னியில் கடந்த மார்ச்சு மாதம் 31௳ வெளிவந்த "நவசக்தி" பத்திரிகையில் "கிருஸ்துவுக்கா" என்ற தலையங்கத்தின்கீழ் பின் வருமாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது :—

"இந்திய விரோதிகளாகிய லார்ட் கர்சன், லார்ட் செம்ஸ்பர்ட், லார்ட்க்ருவர் ஆர்தர்லாவி முதலியோர் கைச்சாத்திட்டு ஒரு விண்ணப்பப் பத்திரம் வெளியிட்டுள்ளார். அதில் அவர்கள் இந்தியாவில் கிறிஸ்துவ மதப்பிரசாரஞ் செய்யும் ஆங்கிலப் பாதிரிமார்களுக்குத் துணைசெய்யும் பொருட்டு ஐந்து பெண்மணிகளும், 25 பாதிரிமார்களும் அனுப்பப்பட வேண்டுமென்றும், அவர்கள் செலவுக்கு ஐயாயிரம் பவுன் தேவையென்றும், அத்தொகையைப் பொது ஜனங்கள் உதவவேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். * * *"

ஹிந்து நேயர்களே! இதனால் அன்னிய மதத்தவர்களாகிய கிருஸ்துவர் நமது மதத்தையழித்து நம்மை யெல்லாம் கிருஸ்துவராக்கப் பெரிய பிரயத்தனம் செய்கிறார்க ளென்பது நன்கு விளங்கும். என்று மழியாத சத்தியத்தையே அஸ்திவாரமாகவுடைய நமது மதத்தில் கூறப்பட்ட மோக்ஷ நிலை சரியான தல்லவென்று நிரூபிக்கவாவது, நமது மதநூல்களில் கூறியுள்ளது போல் இத்தேகத்தி லிருக்கும்போதே மோக்ஷானந்த நிலையைப் பிரத்தியட்சமாய் அனுபவிக்கத்தக்க மார்க்கம் தங்கள் மதநூலில் கூறியிருப்பதாகக் காட்டவாவது இவர்களால் முடியாதென்பது தெரிந்த விஷயம்.

அவ்வாறு இவர்கள் நிரூபித்து நம்மவரைத் தங்கள் மதத்திற்கு வரும்படி செய்வதாயின் நாம் அதற்காக அஞ்சவேண்டிய அவசியமில்லை. இவர்கள் பண விரயம்செய்து, தந்திரம், நயவஞ்சகம், சூது முதலியவைகளால் நம்மவர்களில் பாமரர்களாக உள்ளவர்களை மயக்கித் தங்கள் மதத்திற்கு

இழுத்துக் கொள்கிறார்கள். இது சத்தியம். மதத்தின் பூரணத்வமும் சத்தியமும் ஒரு விஷயம், மனிதருடைய மன சுபாவம் வேறொரு விஷயம். உலக சம்பந்தமான ஆசைகளால் மயக்கப்பட்ட ஒருவன் தன் ஜாதி உயர்வானதென் றறிந்திருந்தும் அந்த ஆசையால் தூண்டப்பட்டு அதற்காக மிகத் தாழ்ந்த ஜாதியில் போய் விழுந்து விடுகிறான்.

அதுபோன்றே நம்மவரில் பாமரராயுள்ளோர் வெளிப்பகட்டான விஷயங்களாலும், ஆசை வார்த்தைகளாலும் மயக்கப்பட்டுத் தங்கள் முன்னோரது உத்தம மார்க்கத்தைக் கைவிட்டுப் பெரும்பாதகத்துக் குள்ளாகிறார்கள்.

இதோடு இவ்விஷயத்தில் நாம் இன்னும் கவலையற்றிருப்போமாயின் இதனால் பெருங் கெடுதிக்குள்ளாவோம். நாம் ஒரு ஜாதியா ரென்பதும், ஒரு மதத்தினர் என்பதும், ஒரு தேசத்தவர் என்பதும் அடியோடு போய் விடும். அந்தோ! அத்தகைய நிலைமையை யடைந்து நாங்களும் மனிதரென்று உயிர்வாழ்வதிலும், மிருக ஜன்மம் எத்துணையோ உயர்ந்ததன்றோ! ஒரு திருட்டாந்தம் மட்டும் கூறி, விரிவஞ்சி இச்சமயம் இதோடு இதை நிறுத்துவாம்.

இப்போது இதுகாறும் நமது மதத்தைவிட்டுக் கிருஸ்து மதம் புகுந்த நமது சகோதர சகோதரிகள் நம்மோடு எத்தகைய சம்பந்தமுடையவர்களாயிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சிந்திப்போம். சுதேசக் கிருஸ்தவர்களில் அனேகர் வெள்ளாழர் முதலிய ஜாதி ஹிந்துக்களாக விருந்து கிருஸ்தவர்களானவர்களே. ஆயினும் முதலில் தீண்டாதவர்களாகக் கருதப்பட்ட தாழ்ந்த ஜாதியாரே கிருஸ்தவ மதத்தில் போய்ச் சேர்ந்தவர்களாதலாலும், இப்போதும் சுதேச கிருஸ்தவர்களில் பெரும்பாலார் அவர்களே யாதலாலும், அம்மதத்தில் ஜாதிபேதமில்லை யென்ற கொள்கையாலும், ஹிந்துக்கள் சாதாரணமாய் கிருஸ்தவர்கள் என்றால் தாழ்ந்த ஜாதியார் என்று கருதுகிறார்கள்.

இதோடு கிருஸ்தவப் பாதிரிமார் மதவிஷயத்தில் மட்டும் இவர்களை யடிமைகளாக்கிக்கொண் டிருக்கவில்லை; இலௌகிக விஷயங்களிலும் அடிமைகளாகவே யாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அப்பாதிரிமார்கள் வாயால் மட்டும் "உங்களிடம் வித்தியாசம் பாராட்டமாட்டோம்" என்று கூறுகிறார்களே யன்றி வித்தியாச மென்னமோ அனுபவத்தில் பூரணமாக விருக்கிறது. சமத்துவம் ஒருகாலு மில்லை. ஆன்மார்த்த விஷயத்திலேயே வித்தியாச மிருக்கிறதெனின் மற்றவற்றில் கூறவும் வேண்டுமோ? எப்படியெனின், உயர்ந்த வகுப்புக் குருப்பட்டம் இந்தியர்க் களிக்கப்படுவதில்லை.

இது போகட்டும், இதனால் இன்னொரு பெருந் தீங்குளது. அதாவது, இவர்கள் தங்கள் தாய் நாட்டிற்கே விரோதிகளாகக்கூடிய நிலைமையி லிருக்கிறார்கள். இவர்கள் அன்னியமதத்தில் புகுந்தாலும் இந்தியர்களே யன்றோ? தாய்நாட்டின் க்ஷேமம் உயர்வடையினும் தாழ்வடையினும் அது இவர்களை

யும் பாதிக்குமன்றோ? அப்படியிருக்கத் தாய் நாட்டின் அபிவிருத்தி சம்பந்தமான எந்த விஷயத்திலும் இவர்களைத் தலையிட வொட்டாமல் பாதிரிமார்கள் தடுத்து அடக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தோ! இவர்களெல்லாம் தங்களுக்குத் தாய் நாடென்ற ஒன்று இருக்கிறதென்ற உணர்ச்சியையே யிழந்தவர்களாகிறார்கள்.

இதனால் நண்பர்களே! எவ்வளவு பேர் இந்த அன்னிய மதத்தில் போய்ச் சேருகிறார்களோ அவ்வளவு பேரும் தாய் நாட்டிற்கு அன்னியரே ஆகிறார்கள். அவ்வளவுக்கவ்வளவு தாய்நாட்டின் முன்னேற்றத்திற் குழைப்போர்தொகை குறைந்துகொண்டே போம். இந்த உண்மையான அனுபவத்தோடு, இராஜ தந்திரிகளும், நம் தாய்நாட்டின் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்க ஆவல் கொண்டுள்ளோருமாகிய மேற்கண்ட லார்ட் கர்ஸன் முதலியவர்கள் இந்தியாவில் கிருஸ்து மதத்தைப் பரவச்செய்ய எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அவர்கள் ஏன் அப்படிச் செய்ய முயல்கிறார்கள் என்பது நன்கு விளங்கும். இந்த உள்வே யுண்மை. அதாவது "ஹிந்துக்களில் பெரும்பாலாரை யெந்த விதத்திலாவது கிருஸ்தவ ராக்கிவிட்டால் இந்தியாவின் முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடுவோர் அவ்வளவுக் கவ்வளவு குறைந்துவிடுவார்கள்" என்பதே.

அவ்வளவேயன்றி 'ஆடு நனைகிறதென்று ஓநாய் அழாது'. மேலும் "ஹிந்துக்களுக்கு ஆன்மார்த்த விஷயம் அந்நியரால் போதிக்கப்பட வேண்டியது அவசியம், அவர்களிடம் மோக்ஷமார்க்க மில்லை" என்று கருத அப்பிரபுக்கள் மூடர்களல்ல.

நண்பர்களே! நம்மவர்கள் கிருஸ்துமத போதகர்களின் மயக்கில் சிக்காவண்ணம் அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்து தடுக்கவேண்டியது எவ்வளவு அவசியமான காரியமென்ற உண்மை யிப்போது யாவர்க்கும் நன்கு விளங்கும் என்று நம்புகிறோம். இப்போது மலையாளக் குழப்பத்தில் பலவந்தமாக மகம்மதிய மதத்தில் சேர்க்கப்பட்ட ஹிந்துக்களை யெல்லாம் சுலபமான வழியில் பிராயச் சித்தம் செய்து மறுபடி நமது மதத்தில் சேர்த்துகொள்ளலாமென்று மதாசாரியர்கள் தீர்மானித்து அப்படியே யிப்போது சேர்த்து வருகிறார்கள். இவ்வாறே கிருஸ்து மதத்தில் சேர்ந்த நம்மவரையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். மதத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கடமையோடு தாய்நாட்டின் க்ஷேமத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டிய கடமையும் இதில் ஒன்று சேர்ந்திருப்பதால் மதபக்தியும் தேசபக்தியுமுடைய அறிவாளிகள் இதைப்பற்றிச் சிரத்தை யெடுத்துச்கொள்ளப் பிரார்த்திக்கிறோம். பரம்பொருள் அருள் புரிவதாக.

பத்திரிகாசிரியர்.

தபால் கொள்ளைக்காரர்கள்.

(358-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

சாமிநாதன் செய்யும் உபசாரத்தால் யாவரும் இஷ்டப்படி குடிக்கத் துணிந்தார்கள். குரு உறங்கும் நிலைமைக்கு வந்துவிட்டார். அச்சமயம் மற்ற பேரைவிடச் சற்று நிதானத்திலிருந்த கள்ளத் தலைவனாகிய ஜக்கன் சாமிநாதனை நோக்கி,

"என் நேரமாகிறதே ; விவகாரத்தை முடித்துவிடுவதுதானே ? என் ஆலசியம் ?" என்றான்.

இதைக் கேட்டதே சாமிநாதனுக்குச் சற்று உணர்வுவந்து இரங்கநாதன் பெண்ணை யழைத்துவரப் போன சங்கதி நினைவிற்கு வந்தது. அதன்மேல் அவன் ஆத்திரத்தோடு "இரங்கநாதன் பெண்ணை யழைத்துவரப் போய் இந்நேரமாயிற்றே. இன்னும் என்ன செய்கிறான் ? யாராவது ஒருவர் போய் என்ன சங்கதி யென்று பார்த்து வருவது நலமல்லவா ? ஜக்கா ! நீ தயவுசெய்து போய் இரங்கநாதன் இந்நேரம் என்ன செய்கிறானென்று பார்த்துவரக் கூடாதா ?" என்றான்.

ஜக்கன் "ஆம் இந்நேரம் ஆலசியமேன் ? இதோ பார்த்து வருகி றேன்" என்று போகப் புறப்பட்டான்.

அச்சமயம் கோபமான சத்தத்தோடு இரங்கநாதனே அறைக்குள் வந்தான். அவனுடைய ஆத்திரத்தையும் கோபத்தையும் கலவரத்தையும் கண்டதே யாவரும் கலவரமும் பிரமையும் அடைந்து ஒருவரைப் பார்த்து ஒருவர் பேயைக் கண்டவர்கள்போல் மிரள மிரள விழித்தார்கள். அதற்குள் இரங்கநாதன் மிக்க மிரட்சியும், திகிலும், கோபமும், துயரமும் நிறைந்த முகத்தோடு,

"அய்யோ ! மறுபடி அப்பெண்ணை யாரோ கொண்டுபோய் விட்டார் கள். எப்படியோ கொண்டுபோய் விட்டார்கள்" என்றான்.

12-வது அத்தியாயம்.

பெண்ணைக் காணோமென்றதே அக்கள்ளர் முகமும் மனமும் மாறிய விதம் இத்தகையதெனக் கூறமுடியாது. அதிலும் சாமிநாதனுக்கோ வெறி மயமாய்ப் போய்விட்டது. பற்களைக் கடித்துக்கொண்டு,பேசவும் நாவெழாது நாற்காலிமேல் சாய்ந்துவிட்டான். இவர்கள் இந்த நிலைமையிலேயே யிருக் கட்டும். நமது அம்பலவாணனும் ஆனந்தவல்லிங்கும் சந்தித்தது எப்படி முடிந்தது பார்ப்போம்.

ஆனந்தவல்லியைக் கண்டதே அம்பலவாணனுக் குண்டான ஆச்சரியம் சொல்லமுடியாது. அதோடு சந்தோஷமும் உண்டாயிற்று. ஆனந்தவல்லி

குக்கோ, அவனுக்கும் அப்படியே மிக்க வியப்பாயிற்று. அம்பலவாணன் சிறைச்சாலையி லிருக்கிறான் என்று அவனுக்குத் தெரியும். இப்போது அவனை அந்த அர்த்த இராத்திரியில் அங்கு சந்திக்கவே அவன் எப்படிச் சிறைச்சாலையை விட்டு வெளிவந்தா னென்பதும் அதிலும் அந்நேரத்தில் அங்கேனிருக்கிறா னென்பதும் சற்றேனும் விளங்கவில்லை.

ஆனந்தஸிங் ஸ்பெஷல் வண்டியிலேறி அரசஞ்சாலைத் திருப்பத்திற்குச் சென்று சாமிநாதன் வண்டியி லிருந்தபடி விட்டெறிந்த தபால்பை யெங்கு விழுந்திருக்குமோ அந்த விடத்தைப் பார்வையிட்டபோது எல்லா விஷயமும் பிரத்தியட்சமாய் விளங்கிவிட்டது. அதாவது, சாமிநாதன் இரங்கநாதன் இருவரும் தவிர தபால் கொள்ளையில் வேறு மூன்று கள்ளர் இவர்களோடு கூட்டாளிகளா யிருக்கிறார்க ளென்றும் தெரிந்துகொண்டான். அதன்பின் ஆனந்தஸிங் உடனே போலீஸ் அதிகாரியிடம் சென்று இராத்திரிக்கு எனக்குச் சில ஆட்கள் வேண்டும் என்று கேட்டு அனுமதி பெற்றுக் கொண்டான்.

இப்போது தன்னிடம் அகப்பட்டிருக்கும் போதுமான உளவுகளுக்கு உடனே வாரன்ட் பெற்றுக்கொண்டு சாமிநாதன் இரங்கநாதன் இருவர்களையும் அவன் தட்சணம் கைதுசெய்துவிடலாம். அந்த யோசனை யவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஏனெனில் அரசஞ்சாலையில் பார்த்தவரையில், அவர்களோடு வேறு ஆசாமிகளும் சேர்ந்து இருக்கிறார்கள் என்று ஆனந்தஸிங் மனதிற்குச் சந்தேகமறத் தெரிந்துவிட்டது. ஆகையால் அவர்களையும் சேர்த்து அக்கூட்டம் முழுமையும் ஒரே மொத்தமாக ஏககாலத்தில் பிடித்துவிடவேண்டும். இன்றேல் இருவரை மட்டும் பிடித்ததே மற்ற பட்சிகள் கைக்குச் சிக்காமல் பறந்து போய்விடும் என்பது அவன் யோசனை.

மேலும் கள்ளர் பழக்க வழக்கங்கள் யாவும் அவன் நன்கு யறிவான். ஆகையால் நேற்றிரவு கொள்ளை யடித்தவர்கள் அக்கொள்ளைப் பொருளை இவ்வளவென்று கணக்கிடவும் அதைப் பொதுவிடத்தில் சேர்க்கவும் பிறகு நடக்கவேண்டிய யோசனையைப்பற்றிப் பேசவும் இன்றிரவு எங்காவது யாவரும் கூடுவார்கள். இச்சமயம் வரையில் தன் ஒற்றரால் இரங்காதனும் மற்றவர்களும் சாமிநாதன் வீட்டிலேயே இருக்கிறார்கள் என்று தனக்குத் தெரியும். அதோடு காலமும் இருட்டு காலமா யிருக்கிறது. ஆகையால் இன்றிரவு சாமிநாதன் வீட்டில்தான் இவர்கள் கும்பு கூடுவார்கள்; ஆதலால் அங்கு ஆட்களோடு போய்த் தோட்டத்தில் பதுங்கியிருந்து வெளியிலிருக்கும் மற்றக் கள்ளர், மூவரோ நால்வரோ அவர்கள் வந்து வீட்டிற்குள் நுழைந்ததே பாய்ந்துசென்று யாவரையும், ஏககாலத்தில் யாவரையும் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

அந்தப்படியே ஆனந்தஸிங் இரவு முன்னேரத்திலேயே தன் ஆட்களை யழைத்துக்கொண்டு சாமிநாதன் வீட்டைச் சூழ்ந்துள்ள தோட்டத்தில்

ஆட்களைத் தக்க விடங்களில் பதுங்கி யிருக்கச் செய்து தானும் எச்சரிக்கை யோடு கவனித்துக்கொண் டிருந்தான். ஆனால் காலவித்தியாசப்படி யவர் கள் எவ்வளவோ எச்சரிக்கையா யிருந்தபோதிலும் எவ்வித அஜாக்கிரதை யாலோ நாம் முன் கூறியபடி நால்வர் பதுங்கி வந்து வீட்டிற்குள் நுழைந் ததைக் கவனிக்காமல் போய்விட்டார்கள்.

அவ்வாறிருக்க அம்பலவாணன் சிறையிலிருந்து தப்பித்துக்கொண்டு வெளி வந்ததே தன் வீட்டிற்குச் சென்று தாய் தந்தையரைக் கண்டு கொண்டு செல்ல நினைத்து வீட்டை நோக்கி வரும்போது சீக்கிரம் செல் லக் குறுக்குவழிப் போகவேண்டுமாயின் சாமிநாதன் வீட்டுத் தோட்டத்தில் நுழைந்தே செல்லவேண்டும். அவ்வாறு பதுங்கிக்கொண்டே செல்லும் போது முன்னுடியே யங்கு கள்ளர் வரவை யெதிர்பார்த்துப் பதுங்கிக் கொண்டிருக்கும் போலீஸ்காரரில் ஒருவன் யாரோ ஆள் பதுங்கிச் செல் வதைக்கண்டதே தங்களுக்குள் இருக்கும் இரகசிய ஏற்பாட்டின்படி அதைச் சமிக்கையால் வெளியிட்டான். உடனே யாவரும் சூழ்ந்து வந்து அவனைப் பிடித்துக்கொண்டு இராந்தல்களைத் திருப்பி அவன் முகத்தைப் பார்த்ததே பிரமித்தார்கள். அதற்குள் ஆனந்தவிங் வந்து பார்த்ததே மிக்க வியப் படைந்து “நீ எப்படி யிங்கு வந்திருக்கிருய்? நீ இருக்கவேண்டிய விடம்...” என்றதே,

அம்பலவாணன் அவனை நோக்கிச் சமிக்கை செய்துகொண்டே “இங்கு வா! நான் உன்னிடம் அனேக இரகசிய சமாசாரம் கூறவேண்டும்” என்ருன்.

ஆனந்தவிங் தன் ஆட்களை நோக்கி “யாவரும் சற்று எட்டப்போங் கள்” என்று கூறிவிட்டு அம்பலவாணனை நோக்கி “நீ சிறைச்சாலையி லிருந்து எப்படி வந்தாய்?” என்ருன்.

அம்ப :—“நீ யென்னை முதலிற் கண்டது சிறைச்சாலையில். நான் சத்திய மாய்க் கடவுளறியக் கூறுகிறேன். நான் நிரபராதி” என்ருன்.

ஆனந்த :—“நீ யதைப்பற்றிக் கூறவே வேண்டியதில்லை. முதலிலிருந்தே நீ நிரபராதி யென்று எனக்கு நிச்சயமாய்த் தெரியும்” என்ருன்.

இதைக் கேட்டதே அம்பலவாணன் மிக்க வியப்பும் சந்தோஷமு மடைந்து “எப்படித் தெரியும்? ருசுப்படுத்த வேண்டுமே. உண்மையாய்த் தெரியுமா?” என்ருன்.

ஆனந்த :—என்னல் ருசுப்படுத்த முடியும். நீ யதைப்பற்றிச் சந்தேகிக்க வேண்டாம். நீ யெப்படி வெளியில் வந்தாய்?

(தொடரும்.)

ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார்.

பொது விஷயங்கள்

தேனீக்களின் தேசபக்தி.—கல்கத்தாவில் பிரசுரமாகும் "சுவந்திரா" ஹிந்துப் பத்திரிகைக்கு ஒரு நிருபர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார் :—

தேனீக்களுடைய அபூர்வச் செயல்களைப் பற்றிப் பல கிரந்தங்களிருக்கின்றன. ஆனால் கீழ்க்கண்டது போன்ற அதிசயத்தை இதுவரையில் ஒருவரும் கேட்டிருக்க மாட்டார்கள்.

சிதாமாரி புல்லிவாசியான ராம்ரிசன் தாகூர் என்பவர் சில தினங்கள் முன் நேபாள சந்தையில் விற்பனை செய்வதற்காக ஒரு வண்டி நிறைய அந்நியநாட்டு ஆடைகளைக் கொண்டுபோனார். வழியிலிருந்த ஒரு ஆலமரத்தில் தேனீக்களின் கூடு இருந்தது. வண்டி அங்குச் சென்றதும் தேனீக்கள் அவரைக் கொட்ட ஆரம்பித்துவிட்டன. அவர் வண்டியைவிட் டிறங்கி உயிர் தப்பினால் போதுமென்று வெகு துரிதமாக ஓடினார். ஆயினும் தேனீக்களும் அவரைத் தொடர்ந்து சென்றன. அவர் இந்தச் சங்கடத்தைச் சகிக்க முடியாமல் இனி நான் அன்னியநாட்டு ஆடைகளை விற்பனை செய்வதில்லையென்று கதறினார். அவர் அவ்விதம் சொன்னதும் தேனீக்கள் திரும்பிவிட்டன. வண்டியிலிருந்த வேறெவரையும் தேனீக்கள் இம்சிக்கவில்லை.

பெண்கள் தற்கொலை செய்துகொள்ளுதல்.—சென்ற வருடத்தில் இங்கிலாந்து தேசத்தில் 1,116 பெண்கள் தற்கொலை செய்துகொண்டனர். அவர்கள் தற்கொலை செய்துகொண்டதற்கு குடித்தல், குடும்ப உபத்திரவம், பணம் ஆகிய இம்மூன்று விஷயங்கள் காரணமாயிருந்தனவென்றும், செல்வந்தர்களின் குடும்பங்களில் நல்லொழுக்க மில்லாவிட்டால் அக்குடும்பத்தினருக்கு நிம்மதி யில்லையென்றும் தற்கொலை செய்துகொள்ளப் படுவதற்குரிய காரணங்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் அதிக திறமை வாய்ந்தவர் ஒருவர் கூறுகிறார் :—

அந்தோ ! அந்நாட்டில் ஸ்திரீகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அளவு கடந்த சுயாதீனமும், சுயேச்சைப்படி நடக்கும் வண்ணம் விடப்பட்டிருத்தலுமே இக்கோர சம்பவங்களுக்குக் காரணமாகும். வெறும் பாஷைக் கல்வியும், சடசாத்திரக் கல்வியும் வாலிபர்களுக்கு நன்னடக்கையை யுண்டாக்கா. உயர்தரக் கல்வியாயினுங்கூட அவற்றால் பெண்களுக்கு அவசியமான அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு ஆகிய குணங்களை நிலைக்கச்செய்ய அவை சக்தியுடையவை யல்ல.

ஓர் வேண்டுகோள்.

சந்தாநேயர்களேனும், பத்திரிகாபிமானிகளேனும் கீழ்க்கண்ட விஷயங்களைப்பற்றி நமக்கு அறிவிக்குமாறு வேண்டிக்கொள்கிறோம் :—

1. கம்மவார் என்ற ஜாதியாரின் உற்பத்தி முதலியவைகளைப்பற்றி நூல் ஏதேனு மிருக்கிறதா என்ற விவரம்.

2. முக்கியமான ஸ்தலங்களில் நடக்கும் உத்ஸவாதிகளின் காலங்கள். அதாவது அவரவர் தாம் இருக்கும் ஊரிலுள்ள ஸ்தலத்தில் வருடா வருடம், இன்ன மாதம் இன்ன நக்ஷத்திரம் அல்லது இன்ன பட்சம் இன்ன திதியில் இன்னின்ன உத்சவம் நடைபெறுகிறது என்று விவரமாகத் தெரிவிக்கப் பிரார்த்திக்கிறோம். இது நமது பஞ்சாங்கங்களில் பிரசுரிக்க வேண்டியதற்காக.

3. **'நீதிவெண்பா' என்ற நூலின் ஆசிரியர் யார் ?**

"ஆனந்த போதினி" பஞ்சாங்கம்.

துந்துபி௵ வைகாசிமீ—சாலிவாகனம் 1845—கலி 5024
பசலி 1331—கொல்லம் 1097-98—ஹிஜரி 1340
இங்கிலீஷ் 1922௵ மேமீ-ஜூன்மீ

வைகாசி	மேமீ	வாரம்.	திதி.	நக்ஷத்திரம்.	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	14	ஞா	திரி3-40	மூல-37-30	அ37-30சி	ரிஷபரவி நா-10-52 வி
2	15	திங்	சது3-10	பூரா-40-3	மர-60	பிரயாணம் விலக்க
3	16	செ	பஞ்4-30	உத்-44-10	பி44-10சி	
4	17	புத	சஷ்7-38	திரு-49-30	சி49-30பி	நாமகரணம் செய்ய
5	18	வியா	சப்12-20	அவி-56-30	சி-56-30ம	சர்வமுகூர்த்தம்
6	19	வெ	அ18-8	சதை-60	சித்-60	பிரயாணம் விலக்க
7	20	சனி	நவ24-25	சதை-4-8	அமி4-8ம	கரிநாள்
8	21	ஞா	தச-30-38	பூரட்-11-45	சி11-45அ	மிதுனயனம் நா-52-15
9	22	திங்	ஏகா36-5	உத்-18-55	சித்-60	சர்வ ஏகாதசி
10	23	செ	துவ40-25	ரேவ-25-5	சித்-60	பிரதோஷம்
11	24	புத	திர43-15	அசு-29-55	ம29-55சி	
12	25	வியா	சது44-35	பர-33-10	சி33-10ம	கிருத்திகை
13	26	வெ	● 44-33	கிரு-34-55	சி34-55ம	சர்வத்திர அமாவாசை
14	27	சனி	பிர42-55	ரோ-35-25	சித்-60	ஜேஷ்ட சுத்தம்
15	28	ஞா	துதி40-15	மிரு-34-43	சித்-60	அக்கினிநாள் முடிவு
16	29	திங்	திரி36-33	திரு-33-8	சி33-8அ	கல்கிஜயந்தி, கரிநாள்
17	30	செ	சது32-30	புன-30-48	சித்-60	
18	31	புத	பஞ்27-45	பூச-23	சித்-60	
19	1	வியா	சஷ்22-43	ஆயி-24-53	சி24-53அ	
20	2	வெ	சப்17-28	மக-21-35	ம21-35சி	
21	3	சனி	அ12-5	பூர-18-10	சி18-10ம	
22	4	ஞா	நவ6-40	உத்-14-43	அ14-43சி	
23	5	திங்	தச1-20 ஏக56-18	அஸ்-11-18	சி-11-18பி	
24	6	செ	து51-3	சித்-8-0	சித்-60	
25	7	புத	திர46-28	சுவா-5-0	சித்-60	பிரதோஷம்
26	8	வியா	சது42-28	விசா-2-28	சித்60	ஸிஷேகம், பும்சவனம்
27	9	வெ	○39-18	அனு-0-40 கேட்-59-48	சி0-40ம	வடசாவித்திரி விரதம்
28	10	சனி	பிர37-25	மூல-60	சித்-60	ஜேஷ்டபகுளம்
29	11	ஞா	துதி36-55	மூல-50	அ0-50சி	ஆயுதம் பயிற்ற
30	12	திங்	திரி37-43	பூரா-1-58	மர-60	பிரயாணம் விலக்கப்பட்
31	13	செ	சது40-38	உத்-5-25	பி5-25சித்	[டது
32	14	புதன்	பஞ்44-50	திரு-10-20	சி10-20பி	மிதுனரவி நா 27-37

1922௵ ஜூன்மீ

சே		கு-பு சு	
	6உ மிது-சு 9-மிது-பு 16மிரு-செ 31-கட-சுக்		
செ			ராகு சனி

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR AT THE
"ANANDA BODHINI" POWER PRESS, 15, VENKATESA MAISTRY STREET, MADRAS.